

بسم الله الرحمن الرحيم

تکنولوژی سوخت رسانی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اندیمشک
گروه مکانیک خودرو

مهندس احمد صادق نیا

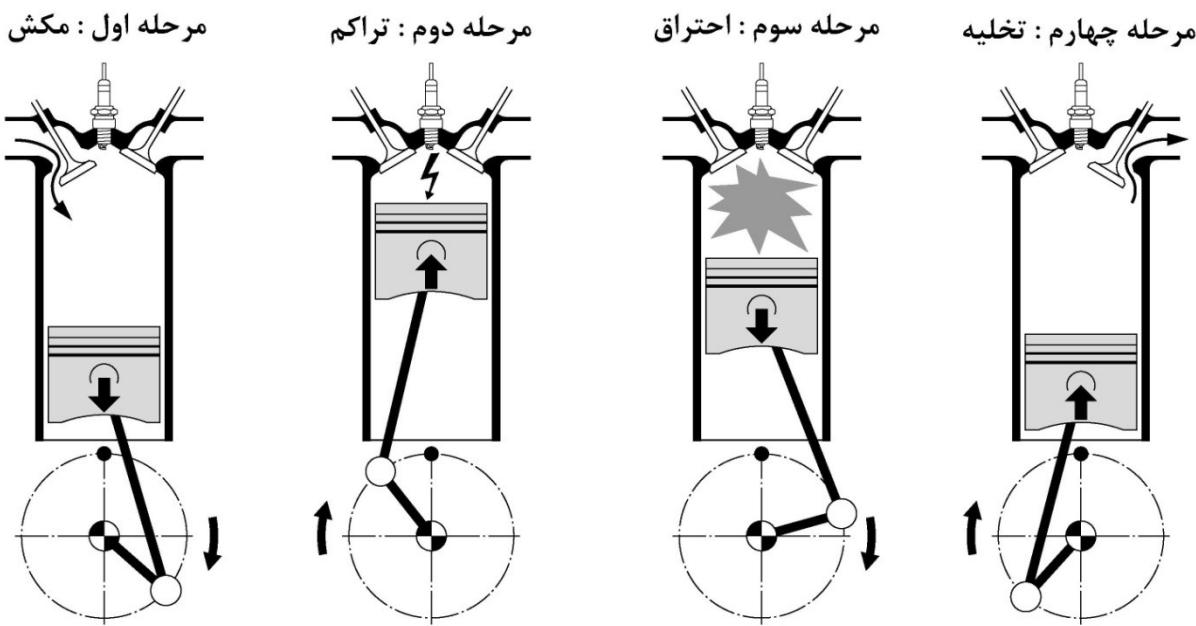
خزان ۱۳۹۲ خورشیدی

بخش اول

آشنایی اجمالی با پدیدهای موتور

سیکل احتراق در موتورهای بنزینی

در موتورهای احتراق داخلی بنزینی انرژی شیمیایی نهفته در سوخت به انرژی مکانیکی (دورانی) تبدیل می‌گردد. امروزه در موتورهای بنزینی از تزریق به داخل منیفولد ورودی (پشت سوپاپ هوا) برای تشکیل مخلوط سوخت و هوا استفاده می‌شود. این مخلوط با حرکت روبه پایین پیستون و انجام عمل مکش به داخل سیلندر کشیده می‌شود. هنگامیکه پیستون بالا می‌آید مخلوط را فشرده می‌سازد تا برای انجام عمل احتراق زمانبندی شده آماده شود و این مخلوط فشرده، توسط یک انرژی خارجی (جرقه) که بوسیله شمع اعمال می‌شود، محترق می‌گردد. گرمای آزاد شده در فرآیند احتراق، باعث منبسط شدن گازهای سوخته شده گردیده و سیلندر را تحت فشار قرار می‌دهد. این فشار پیستون را با سرعت به سمت پایین می‌راند. این حرکت توسط شاتون به میل لنگ منتقل شده و توسط آن به حرکت دورانی تبدیل می‌گردد. بعد از هر مرحله احتراق گازهای سوخته شده، با حرکت روبه بالای پیستون از طریق سوپاپ خروجی (دود) به بیرون رانده می‌شود.

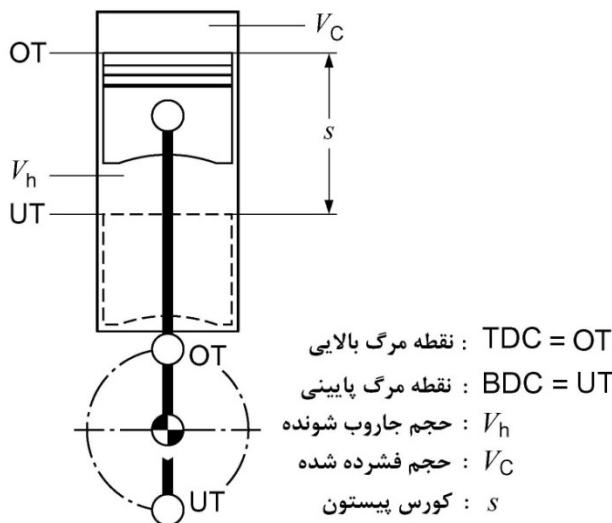

سیکل کاری موتور احتراق جرقه‌ای چهار زمانه

نسبت تراکم

زمانیکه پیستون به سمت بالا حرکت می‌کند، بواسطه فشرده شدن مخلوط سوخت و هوا، حجم مخلوط کاهش یافته و متراکم می‌گردد. برای بیان میزان فشدگی از واژه نسبت تراکم استفاده می‌شود. مقدار نسبت تراکم توسط رابطه زیر تعریف گردیده است. محدوده تغییرات نسبت تراکم برای موتورهای بنزینی از ۷ تا ۱۳ می‌باشد؛ که وابسته به ویژگیهای طراحی موتور است. افزایش نسبت تراکم بدون در نظر گرفتن پیشنهادات سازنده موتور، پدیده‌ی مخربی به نام ضربه (Knock) را در سیلندر بوجود خواهد آورد.

$$\varepsilon = \frac{V_h + V_c}{V_c}$$

عوامل نامطلوب در احتراق

گشتاور تولیدی موتور توسط احتراق نادرست و نامطلوب پایین آمده و خساراتی را برای موتور در بر خواهد داشت. این عوامل را بصورت زیر می‌توان دسته‌بندی نمود.

انفجار (Detonation)

وقتی جرقه، مخلوط هوا و سوخت متراکم شده را محترق می‌سازد؛ شعله کوچکی، ابتدا آهسته اما با شتاب زیاد، بوجود می‌آید. جبهه شعله پیش روی می‌کند و مخلوط نسوخته را متراکم می‌کند. دمای این مخلوط، هم بر اثر تراکم و هم در نتیجه‌ی تابش شعله‌ی در حال حرکت افزایش می‌یابد تا اینکه خود به خود منفجر می‌شود. عوامل ایجاد این پدیده را می‌توان بصورت زیر بر شمرد:

- ۱- تمایل سوخت به انفجار (عدد اکتان پایین بنزین)
- ۲- زمان نامناسب جرقه‌زنی (آوانس بیش از حد جرقه‌زنی)
- ۳- نسبت تراکم (بالا بردن نسبت تراکم بدون در نظر گرفتن پیشنهادات سازنده‌ی موتور به شدت به ایجاد ضربه در سیلندر کمک می‌کند).
- ۴- میزان تلاطم مخلوط هوا و سوخت ورودی به موتور (هرچه تلاطم بیشتر باشد احتراق تمایل کمتری به انفجار پیدا می‌کند).

اشتعال زود هنگام (Pre-Ignition)

اشتعال زود هنگام مخلوط هوا و سوخت متراکم شده قبل از جرقه‌زنی توسط شمع باعث ایجاد این پدیده می‌گردد. این پدیده بدلیل اینکه دارای صدایی خفه است و در موتورهای چند سیلندر معمولاً به گوش نمی‌رسد، بسیار خطرناکتر از انفجار می‌باشد. اشتعال زود هنگام باعث از دست رفتن کنترل زمان جرقه‌زنی می‌شود. در موتورهای چند سیلندر اگر فقط یک سیلندر دچار این پدیده شود، سیلندرهای باقیمانده باید توان و دور موتور را تامین کنند و اصطلاحاً سیلندر مورد نظر را به دنبال خود بکشند. عوامل ایجاد این پدیده عبارتند از:

- ۱- وجود نقطه‌ای داغ در محفظه احتراق (دوده گداخته شده، الکترودهای گداخته شده شمع، شمع نامناسب) و یا وجود عیب در سیستم خنک‌کننده موتور که باعث ایجاد نقاط داغ می‌گردد.

۲- وقوع پدیده انجار (موج انفجاری ایجاد شده در اثر احتراق باعث از بین رفتن فیلم عایق موجود در سیلندر و محفظه احتراق شده و باعث گداخته شدن لبه ها می گردد).

ضربه (Knock)

در نتیجه ایجاد کنندگان (انفجار و اشتعال زود هنگام) یک موج فشاری توسط گازهای سوخته شده ایجاد می گردد، این موج فشاری باعث می گردد مخلوط نسوخته در نقاط مختلف بطور نامنظم شروع به سوختن نماید و نوسانات فشاری شدیدی در محفظه احتراق ایجاد کند. این پدیده ضربه یا کوبش نامیده می شود. قبل از این، سرب بعنوان یک ماده افزودنی که خاصیت ضدکوبش دارد به بنزین اضافه می گردید. ولی در موتورهای امروزی برای جلوگیری از ایجاد این پدیده از روش کنترل ضربه توسط ECU استفاده می گردد. ضربه در حالت تمام بار و دور پایین براحتی قابل شنیدن است. این حالت ضربه کوتاه مدت بوده و کمتر مضر است. از سوی دیگر ضربه در حالت تمام بار و در دور بالای موتور براحتی قابل شنیدن نیست و می تواند مدت طولانی تری ادامه داشته باشد. در این شرایط ضربه می تواند شدیداً به موتور آسیب برساند. استراتژی ECU نیز در کنترل این دو حالت ضربه متفاوت است.

بخش دوم

ترکیب هوا و سوخت

غلظت مخلوط هوا و سوخت و عملکرد آن بنزین از اجزای مختلفی تشکیل گردیده است که بطور کلی می‌توان آنها را به سه دسته تقسیم کرد: پارافینها، مانند اکتان C_8H_{18}

نفتنهای، مانند سیکلوهگران C_6H_{12}

ترکیبات آروماتیک، مانند بنزن C_6H_6

نسبت ایده‌آل (ثئوری) سوخت و هوا برای هریک از این اجزا را می‌توان براساس معادله شیمیایی موازن شده آن بدست آورد. این نسبت جرمی ایده‌آل $(1 : 14/7)$ نسبت استوکیومتریک نامیده می‌شود؛ یعنی برای احتراق کامل یک کیلوگرم بنزین به $14/7$ کیلوگرم هوانیاز می‌باشد.

عدد لامبدا λ (ضریب نسبت هوا)

مقدار عدد لامبدا به ازای نسبت استوکیومتری $(1 : 14/7)$ را برابر واحد فرض می‌کنند.

لامبدا را می‌توان بصورت زیر تعریف کرد:

$$\lambda = \frac{\text{نسبت هوا و سوخت ورودی به موتور}}{\text{مقدار هوا ورودی به موتور در شرایط استوکیومتریک}} = \frac{1}{14/7 : 1} = \frac{\text{مقدار هوا ورودی به موتور}}{\text{مقدار هوا ورودی به موتور سه محدوده برای لامبدا بوجود می‌آید:}}$$

باتوجه به این تعریف و شرایط موتور سه محدوده برای لامبدا بوجود می‌آید:

$< 1 > \lambda$: چنین مخلوطی دارای بنزینی بیشتر از نسبت استوکیومتریک بوده و به آن مخلوط غنی (Rich) یا غلیظ گفته می‌شود.

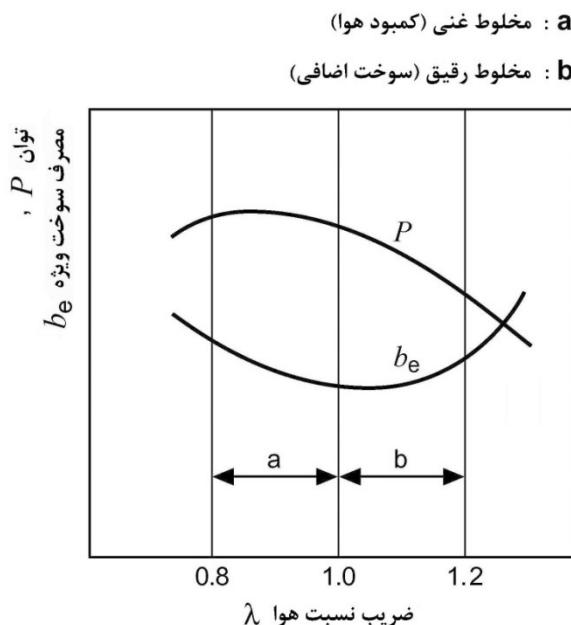
$= 1$: چنین مخلوطی دارای بنزینی معادل نسبت استوکیومتریک بوده و به آن مخلوط ایده‌آل (Sto.) گفته می‌شود.

$> 1 >$: چنین مخلوطی دارای بنزینی کمتر از نسبت استوکیومتریک بوده و به آن مخلوط رقیق (Lean) گفته می‌شود.

در برخی مراجع نیز عددی بنام ضریب نسبت غنی‌سازی (Richness) تعریف گردیده و از آن استفاده می‌شود. این عدد معادل معکوس لامبدا می‌باشد.

$$R = \frac{1}{\lambda}$$

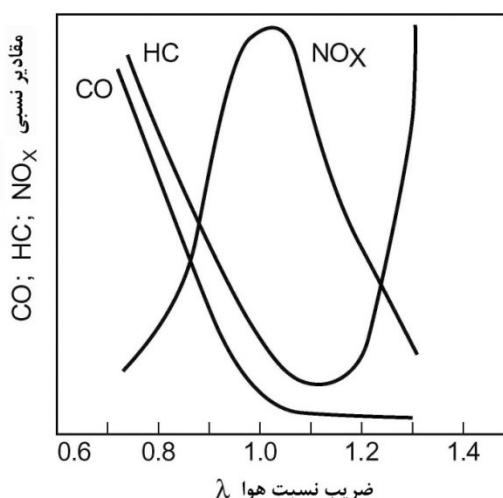
تاثیر نسبت هوا و سوخت بر روی توان تولیدی موتور و مصرف سوخت ویژه توان خروجی موتور بنزینی (P) و مقدار مصرف سوخت نسبت سوخت و هوا در نمودار زیر آمده است.

مقایسه‌ی توان خروجی موتور با مصرف سوخت به ازای تغییرات نسبت هوا و سوخت

همانطور که از نمودار پیداست مقدار توان تولیدی موتور به ازای $\lambda \approx 0.85$ (مخلوط هوا و سوخت غنی‌تر از مقدار استاندارد ماکریم است. در صورتیکه مقدار مصرف سوخت ویژه در $\lambda \approx 1.1$ مقدار می‌نمایم خود را دارا می‌باشد.

تاثیر نسبت هوا و سوخت بر روی آلاینده‌های خروجی موتور CO ، NO_x و HC آلاینده‌های اصلی یک موتور بنزینی می‌باشد. CO : گازی بی‌بو، بی‌رنگ و بسیار سمی است که درصد آن در هوای تنفسی انسان باعث خفگی می‌شود. HC : به هیدروکربنهای نسوخته اطلاق می‌شود که مشخصه آن استشمام بوی بنزین خام خارج شده از موتور خارج می‌باشد. NO_x : NO گازی بی‌بو و بی‌رنگ می‌باشد که تمایل زیادی به ترکیب با اکسیژن و تشکیل NO_2 دارد. NO_2 قهقهه‌ای قرمز رنگ است. الگوی تولید آلاینده‌های موتور بنزینی در نمودار زیر آمده است.

تاثیر نسبت سوخت و هوا بر سه آلاینده اصلی تولید شده در موتورهای شمع دار

مبدل‌های کاتالیزوری زمانی حداکثر راندمان تبدیل خود را دارند که نسبت هوا و سوخت مصرفی موتور در بازه‌ی باریکی اطراف ۱۴/۷:۱ باشد، با درنظرگرفتن این موضوع و مقایسه‌ی نمودارها می‌توان به این نتیجه رسید که نسبت هوا و سوخت مناسب برای کارکرد موتورهای بنزینی با کمترین آلودگی و توانی نسبتاً مناسب همان $\lambda = 14/7:1$ می‌باشد.

عدد اکتان

در سالها قبل برای کاهش تمايل سوخت به انفجار (Detonation) به بنزین موادی از قبیل ترا اتیل سرب اضافه می‌نمودند تا عملکرد بهتری در هنگام احتراق داشته باشد؛ اما این کار مشکل آلودگی را حادتر می‌نمود و اثرات بسیار مخربی بر روی مبدل‌های کاتالیزوری داشت. سوختی که خاصیت ضدکوبش خوبی دارد ایزواکتان (C_8H_{18}) است (عدد اکтан ۱۰۰)، ولی هپتان نرمال (C_7H_{16}) مقاومت خوبی در برابر خودسوزی ندارد (عدد اکтан صفر).

برای بدست آوردن عدد اکтан یا درجه ضدکوبش (ضریب) بودن یک سوخت متشکل از این ترکیبات، تحت شرایط مورد نظر روی موتور آزمایشگاهی (CFR Engine) در حال کار، آزمونی انجام می‌شود. شرایط شروع به انفجار این سوخت، با شرایط شروع انفجار در مخلوط‌هایی با درصد‌های مختلف ایزواکتان و هپتان نرمال مقایسه می‌شود. اگر عملکرد سوخت با عملکرد مخلوط متشکل از مثلاً ۹۰ درصد ایزواکتان و ۱۰ درصد هپتان نرمال، یکسان باشد؛ می‌گویند که عدد اکтан سوخت مورد آزمایش ۹۰ درصد است. سوختی که درجه اکтан آن بالاتر است مقاومت در برابر کوبش آن نیز بالاتر می‌باشد. دو روش بین‌المللی برای تعیین درجه اکтан بنزین وجود دارد:

1- Research Octane Number (RON)

روش RON بعنوان شاخص اصلی شتاب کوبش می‌باشد و بیانگر عملکرد بنزین در دورهای پایین و هنگام شتاب‌گیری موتور می‌باشد.

2- Motor Octane Number(MON)

روش MON در آزمایشی که بر روی یک موتور تک سیلندر آزمایشگاهی (CFR Engine) انجام می‌شود، بدست می‌آید و بیانگر عملکرد بنزین در دورهای بالا و بار زیاد موتور می‌باشد (بهندرت از این عدد استفاده می‌شود). مقادیر MON همواره (حدود ۱۰ واحد) کمتر از RON می‌باشد.

نوع بنزین	RON	MON
بنزین سوپر بدون سرب	۹۸	۸۸
بنزین بدون سرب	۹۵	۸۵

نسبت هوا و سوخت در شرایط مختلف کارکرد موتور

موتورهای احتراق داخلی جهت کارکرد صحیح خود به مخلوط بهینه‌ای از هوا و سوخت احتیاج دارند. نسبت تثویری ایده‌آل جهت این منظور $\lambda = 14/7:1$ یا $14/7:1$ می‌باشد که بسته به شرایط مختلف کارکرد، این نسبت تغییر خواهد کرد.

۱- استارت در هوای سرد و فاز گرم کردن موتور

در حین استارت زدن موتور در دمای‌های پایین، بدلیل سرد بودن منیفولد مقدار بنزین در مخلوط کاهش پیدا خواهد کرد. در این حالت برای استارت بهتر موتور و سریعتر گرم شدن آن، مرکز کنترل الکترونیکی (ECU) میزان پاشش سوخت را بیشتر

می نماید $\lambda \approx 0.9$ تا موتور راحتتر روش شده و سریعتر گرم شود. در صورت مجهز بودن موتور به سنسور اکسیژن تا رسیدن موتور به دمای کاری عادی (دمای 80°C)، از اطلاعات این سنسور استفاده نشده و کنترل موتور بصورت حلقه باز صورت می گیرد.

- ۲- کارکرد موتور در حالت نیمه بار و دورهای میانی

در مرحله کارکرد موتور در حالت نیمه بار، به منظور کاهش مصرف سوخت و کارکرد صحیح مبدل کاتالیزوری نسبت هوا و سوخت بر روی مقدار استوکیومتریک $\lambda = 1$ کنترل می گردد.

- ۳- کارکرد موتور در حالت تمام بار و شتاب‌گیری

در حالت تمام بار و شتاب‌گیری خودرو، مرکز کنترل الکترونیکی موتور در پاسخ به این نیاز کمی مخلوط هوا و سوخت ورودی به موتور را با افزایش زمان پاشش انژکتورها، غلیظ ($\lambda \approx 0.9$) می نماید. پس از شتاب گرفتن خودرو دوباره نسبت هوا و سوخت به مقدار قبلی ($\lambda = 1$) برگردانده می شود.

- ۴- کارکرد موتور در حالت شتاب منفی

در سرعت‌های بالای موتور زمانیکه راننده پای خود را بصورت ناگهانی از روی پدال گاز برمی‌دارد (شتاب‌گیری منفی)، به منظور کاهش آسودگی موتور، مرکز کنترل الکترونیکی موتور تا رسیدن موتور به دور پایین، بطور موقت پاشش سوخت توسط انژکتورها را قطع می نماید.

- ۵- دورهای بسیار بالای موتور

زمانیکه راننده پدال گاز را تا انتهای فشار می دهد، برای جلوگیری از وارد آمدن صدمات مکانیکی به موتور، یا زمانیکه خودرو در سرازیری‌های با شبیه زیاد حرکت می نماید، به منظور جلوگیری از داغ شدن بیش از حد مبدل کاتالیزوری و سوختن آن و همچنین کاهش مصرف سوخت و آسودگی، مرکز کنترل الکترونیکی موتور پاشش انژکتورها را قطع می نماید.

به این عمل (Overrun Fuel Cut off) گفته می شود. این دور برای موتورهای مختلف کمی متفاوت (بین 5500 تا 6500 دور بر دقیقه) می باشد.

سیستم‌های ترکیب هوا و سوخت

در سیستم‌های سوخت رسانی انژکتوری از سیستم‌های مختلفی برای ترکیب سوخت و هوا استفاده می شود. از جمله این سیستم‌ها می توان موارد زیر را نام برد:

(Single Point Fuel Injection: SPFI)

سیستم پاشش تک نقطه‌ای

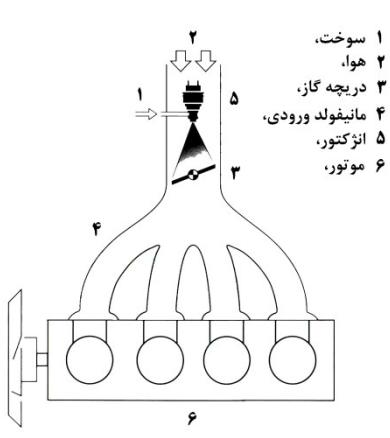
(Multi Point Fuel Injection: MPFI)

سیستم پاشش چند نقطه‌ای

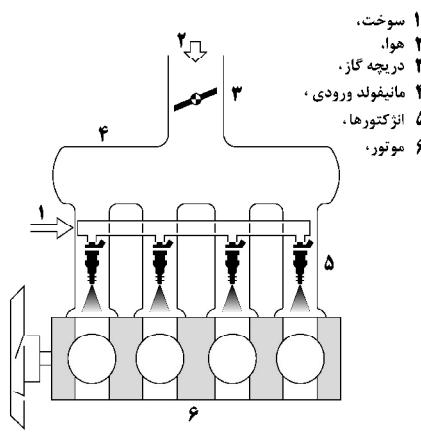
(Direct Injection: DI)

سیستم پاشش مستقیم

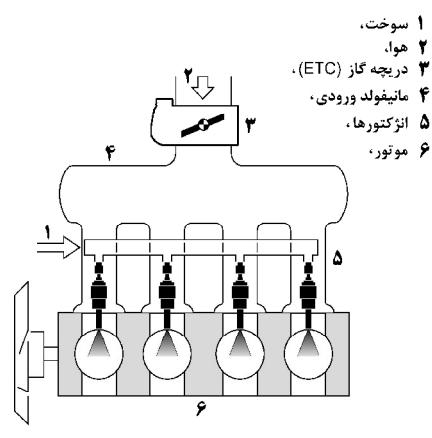
سیستم‌های انژکتوری که در حال حاضر بر روی خودروهای تولید داخل از آنها استفاده می شود از نوع MPFI بوده و سوخت را به داخل مینیفولد و پشت سوپاپ ورودی هوا تزریق می نمایند. در حال حاضر برخی از خودروهای وارداتی مانند مرسدس بنز مدل 350 CLS دارای سیستم سوخت رسانی از نوع تزریق مستقیم می باشند.

سیستم پاشش تک نقطه‌ای

سیستم پاشش چند نقطه‌ای

سیستم پاشش تزدیق مستقیم

حالات پاشش سوخت

حالات پاشش سوخت یکی از پارامترهای مهم در صرفه‌جویی مصرف سوخت و نیز کاهش گازهای آلاینده خروجی از موتور می‌باشد. در سیستمهای سوخت‌رسانی MPFI از سه حالت پاشش سوخت استفاده می‌شود. انواع این حالت‌ها عبارتند از:

پاشش همزمان

در این حالت پاشش، فرآیند پاشش سوخت یک مرتبه در هر دور گردش میل لنگ (دو مرتبه در هر سیکل کامل موتور و هر بار نیمی از بینین مورد نیاز برای احتراق سیلندر) در یک زمان معین و در تمامی انژکتورها صورت می‌گیرد. به این حالت، پاشش استاتیک نیز گفته می‌شود. حالت پاشش خودروهای پژو پرشیا و سمند اولیه با ECU مدل MM8P بصورت همزمان می‌باشد.

پاشش گروهی

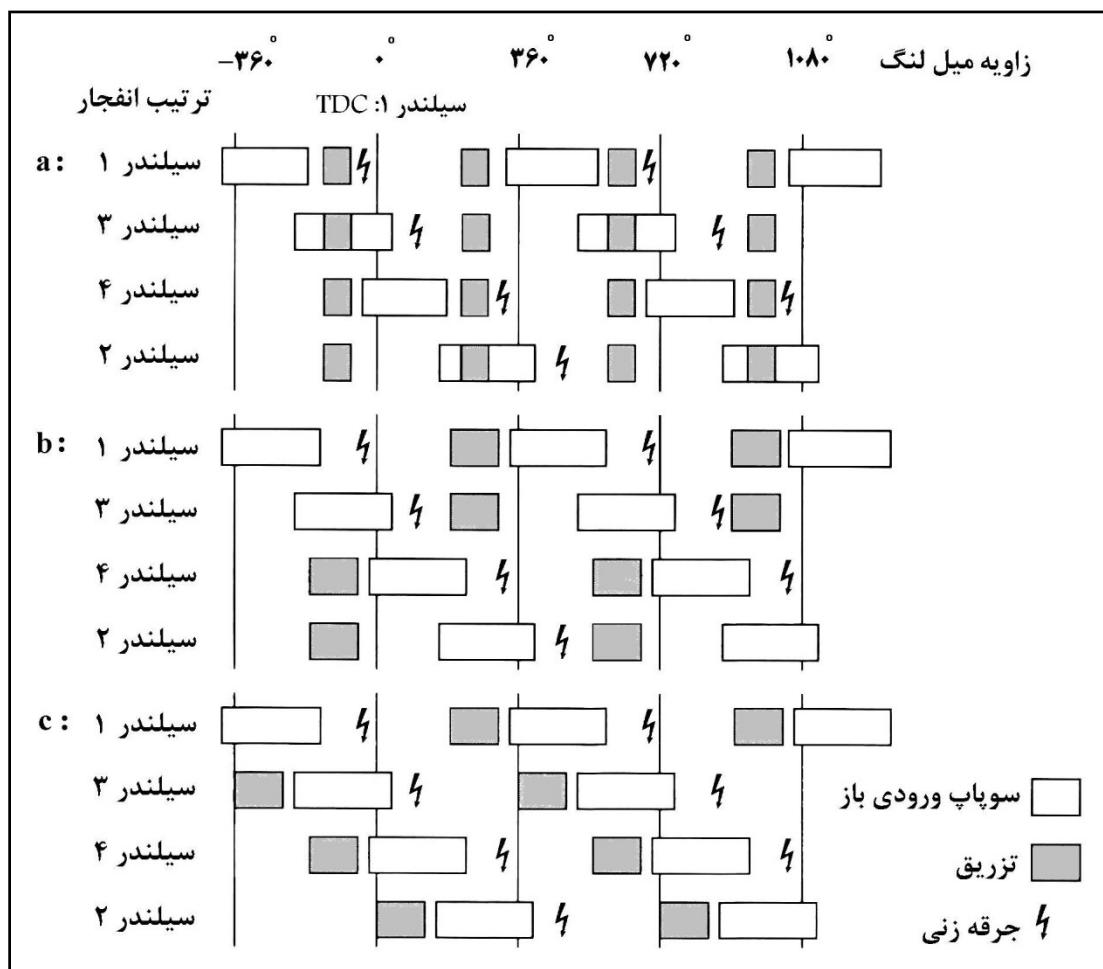
در این حالت انژکتورها به دو گروه دسته‌بندی می‌شوند که هر گروه یکباره ازای هر سیکل کاری موتور بطور جداگانه فعال می‌شوند. فاصله زمانی بین دو گروه فعال انژکتورها، برابر مدت زمان یک دور چرخش میل لنگ می‌باشد. حالت پاشش گروهی دقیق‌تر از پاشش همزمان بوده و همچنین از پاشش ناخواسته‌ی اسپری سوخت در حین باز بودن سوپاپ‌های ورودی جلوگیری بعمل می‌آورد. حالت پاشش خودروهای پژو 405، سمند، پژو RD و پیکان با ECU مدل SL96 بصورت گروهی می‌باشد. در این حالت مصرف سوخت و میزان آلاینده‌ی تولیدی موتور کمتر از پاشش همزمان می‌باشد.

پاشش ترتیبی

این نوع حالت پاشش سوخت، آزادی عمل بیشتری را به انژکتورها در پاشش سوخت فراهم می‌آورد. در این حالت، انژکتور هر سیلندر مستقل از دیگر سیلندرها در چند درجه قبل از باز شدن سوپاپ ورودی، پاشش سوخت برای سیلندر مربوطه را انجام می‌دهد.

در خودروهای تولیدی شرکت ایران‌خودرو حالت پاشش خودروها با ECU مدل S2000، BOSCH ME 7.4.4، BOSCH MP 7.3، BOSCH ME 7.4.5 و SIEMENS بصورت ترتیبی می‌باشد.

مقایسه‌ی انواع حالت‌های پاشش سوخت: a : پاشش همزمان، b : پاشش گروهی، c : پاشش ترتیبی

مزایای سیستم‌های انژکتوری

سیستم‌های سوخت‌رسانی انژکتوری دارای مزایای بسیاری نسبت به سیستم کاربراتوری می‌باشد. از مهمترین این ویژگی‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- کاهش ناگهانی قدرت در سر پیچهای تند در خودروی کاربراتوری

هر تغییری در جهت حرکت خودرو باعث وارد آمدن نیروی گریز از مرکز به آن می‌شود و این نیرو به تمام قسمت‌های خودرو وارد می‌گردد که از جمله این قسمت‌ها پیاله سوخت است. پیچهای تند تمایل دارند که سوخت را در پیاله سوخت در دیواره به سمت بالا بیاورند، بنابراین با بالا بردن شناور مانع دریافت سوخت بیشتر شده و افت قدرت ایجاد می‌گردد. این مشکل به دلیل عدم وجود کاربراتور در خودروی انژکتوری، وجود ندارد.

۲- عدم توزیع سوخت یکنواخت در سیلندرها

پس از اختلاط سوخت و هوا در کاربراتور، مخلوط حاصله به صورت موجی حرکت می‌کند که باعث تغییر در سرعت جریان می‌گردد و این تغییر برای هر یک از دهانه‌های ورودی هوا متفاوت می‌باشد و این تفاوت علت اصلی عدم توزیع سوخت یکنواخت در سیلندرها می‌باشد و بعضی از سیلندرها با سوخت غنی‌تر نسبت به دیگران پر می‌شود، بنابراین به جهت کامل پرشدن دیگر سیلندرها مجبوریم سوخت را مقداری غنی‌تر در نظر بگیریم و این موضوع یکی از علل افزایش مصرف سوخت و آلودگی هوا می‌باشد.

۳- پلاتین بکار رفته در سیستم جرقه‌زنی معمولی دارای بعضی مشکلات مکانیکی بوده، و عمر آن محدود می‌باشد.

۴- عدم نیاز به گرم کردن منیفولد ورودی در هوای سرد در سیستم انژکتور

در سیستم انژکتوری موتور در هوای سرد به راحتی روشن می‌شود، چون ECU بر اساس دمای موتور مقدار پاشش سوخت را بیشتر می‌کند و به تدریج با گرم شدن موتور زمان پاشش نیز کمتر می‌گردد.

۵- تعداد قطعات فرسایشی در سیستم انژکتور نسبت به سیستم کاربراتور کمتر می‌باشد.

۶- فقیرسازی مقدار سوخت در شتاب منفی خودرو

پس از مشخص شدن افت ولتاژ، سنسور موقعیت دریچه گاز (TPS) در می‌یابد که باید میزان سوخت را کاهش دهد.

بنابراین طول پالس ارسالی از ECU به TPS کاهش یافته تا مصرف سوخت کاهش یابد. هنگامی که دریچه گاز کاملاً بسته

است و دور موتور از ۱۵۰۰ به بالا است، پاشش سوخت قطع می‌شود.

۷- قطع جریان سوخت جهت جلوگیری از افزایش دور معینی از موتور

برای جلوگیری از صدمه دیدن موتور در نتیجه افزایش بیش از حد دور آن، ECU انژکتورها را پس از گذشتن دور موتور از

حد معین، از کار می‌اندازد. هر زمانی که دور موتور کاهش یافت و به زیر مقدار آستانه‌ای رسید دوباره انژکتورها پاشش

سوخت را انجام می‌دهند.

۸- در صورتیکه به هر دلیل موتور خاموش شد، پمپ بنزین قطع شده و احتمال آتش سوزی در تصادفات کاهش می‌یابد.

۹- سرویس و نگهداری سیستم انژکتور از کاربراتور راحت‌تر بوده و نیاز به تنظیمات دلکو و دریچه گاز ندارد.

۱۰- در سیستم انژکتوری به دلیل احتراق کامل سوخت، آلاینده‌های کمتری نسبت به سیستم کاربراتور تولید می‌گردند.

۱۱- افزایش قدرت خروجی در نتیجه ای افزایش راندمان حجمی، احتراق کامل و سیستم جرقه‌زنی با دوام

۱۲- مصرف سوخت در سیستم انژکتوری از نوع کاربراتوری کمتر می‌باشد.

۱۴- جلوگیری از بهم خوردن تعادل مخلوط سوخت و هوا

در سیستم کاربراتور قطرات سوخت به دلیل خلاء منیفولد به داخل کشیده شده و با هوای جریان بالا دست مخلوط می‌شوند.

احتمال زیاد وجود دارد که قطرات سوخت در دیواره منیفولد به همان حالت باقی بمانند و تعادل مخلوط سوخت و هوا را بهم

بزنند. اما در سیستم انژکتور سوخت تحت فشار هوای ورودی به داخل منیفولد می‌رود و به دلیل اینکه انژکتور نزدیک سوپاپ

گاز قرار دارد احتمال اینکه در دیواره منیفولد قطره ایجاد شود خیلی کم می‌باشد و تمام سوخت به داخل سیلندر می‌رود و

اجازه می‌دهد که نسبت استوکیومتری هوا و سوخت به طور دقیق کنترل شود.

معایب سیستم‌های انژکتوری

۱- گران بودن تجهیزات و لوازم سیستم انژکتوری نسبت به سیستم کاربراتوری.

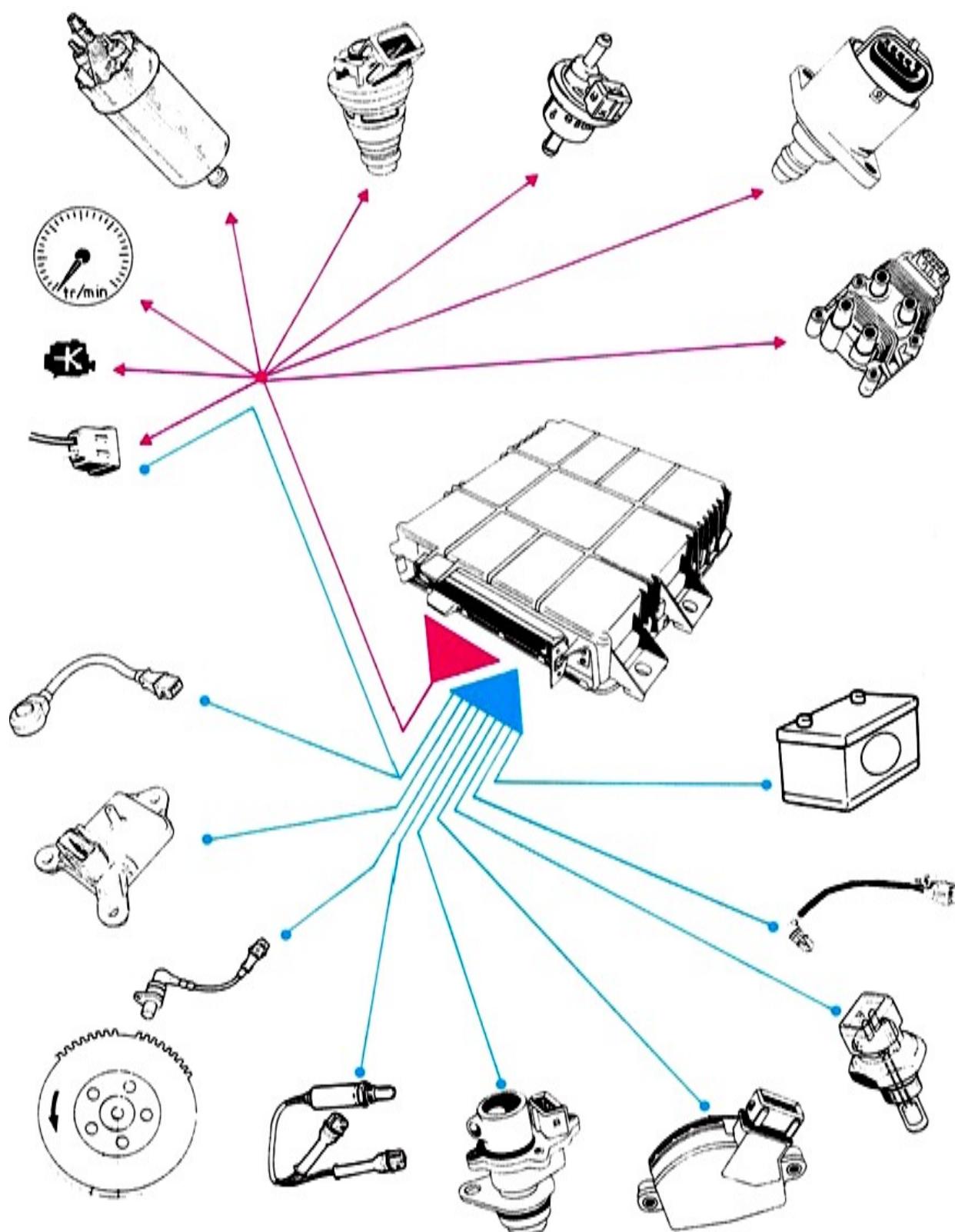
۲- محدود بودن تعمیر کاران و تکنسین‌های آشنا به سیستم‌های انژکتوری.

۳- حداقل آشنایی اکثریت مردم از این سیستم جدید انژکتوری.

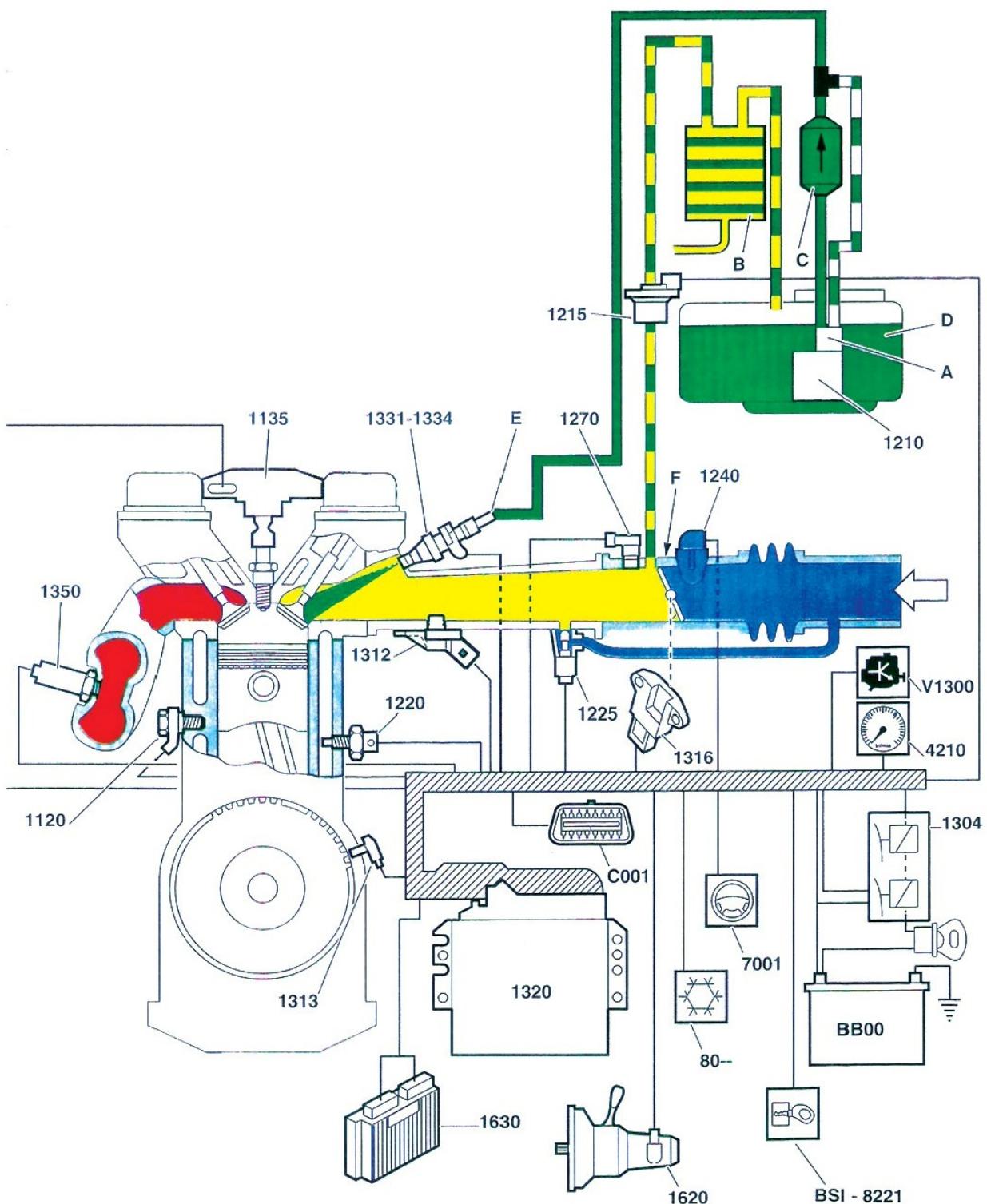
بخش سوم

معرفی اجزاء و عملکرد

اجزاء سیستم

نمودار عملکرد کلی سیستم

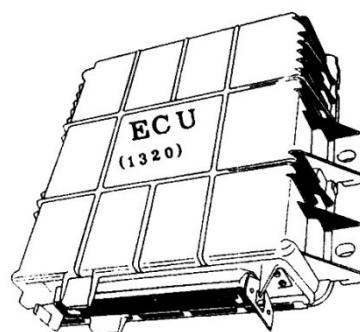
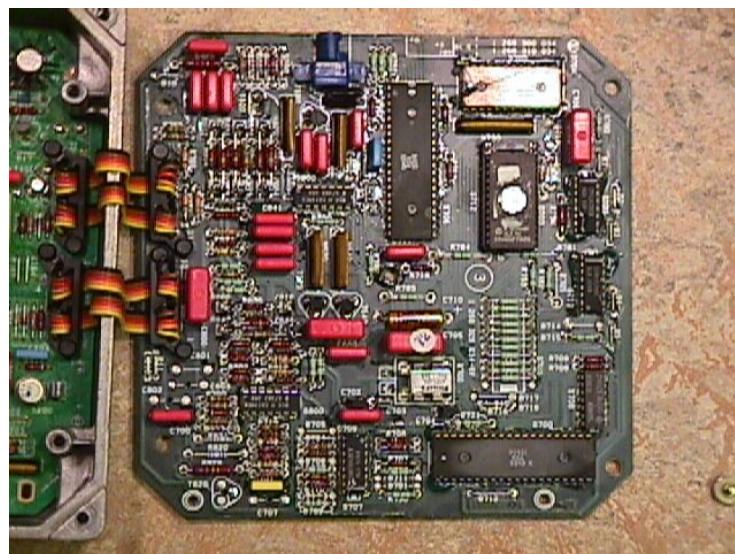

مرکز کنترل الکترونیکی

ECU وظیفه‌ی جمع‌آوری اطلاعات ارسالی از طرف سنسورها، پردازش آنها و صدور فرمانهای لازم جهت کنترل بهینه موتور را به عهده دارد. ECU دارای یک میکروکنترلر می‌باشد که برنامه و اطلاعات پایه‌ای لازم برای کنترل موتور در حافظه آن ریخته شده و با استارت زدن موتور، برنامه موجود در آن شروع به اجرا می‌شود.

ECU براساس اطلاعاتی که از سنسورهای مختلف دریافت می‌کند و برنامه موجود در حافظه خود، عملیات زیر را تحت کنترل قرار می‌دهد:

- ۱- محاسبه زمان و تنظیم مراحل پاشش
- ۲- محاسبه زمان جرقه‌زنی
- ۳- کنترل عملکرد کننده‌های دیگر

دارای سه نوع حافظه می‌باشد:

- ۱- حافظه‌ی دائمی
- ۲- حافظه‌ی موقت
- ۳- حافظه‌ی غیرفرار

(Permanent Memory)**حافظه دائمی**

این حافظه که در واقع از نوع ROM، Flash-EPROM و یا EPROM می‌باشد؛ حافظه‌ای است که برنامه، جداول و پارامترهای مورد نیاز جهت راهاندازی موتور در آن موجود می‌باشد (Program and Data Memory). اطلاعات این قسمت توسط کارخانه سازنده برنامه‌ریزی شده و با قطع برق از بین نمی‌رود.

حافظه موقت

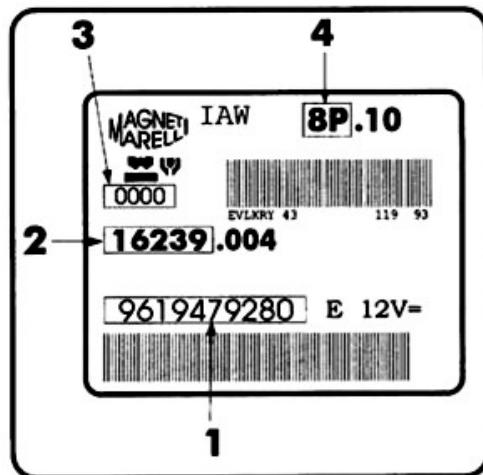
به قسمتی از حافظه‌ی ECU گفته می‌شود که با راهاندازی ECU شروع به کار نموده و اطلاعات لازم برای کنترل لحظه‌ای موتور در آن ذخیره می‌شود. این حافظه با قطع برق به مدت بیش از ۱۵ دقیقه اطلاعات آن از بین می‌رود. خطاهای در حین کار موتور در این حافظه به دو صورت دائمی و گذرآ ذخیره می‌شود. در صورت پاک شدن حافظه‌ی موقت، موتور بعلت نداشتن پارامترهای جدید (به روز) دچار معایبی از قبیل ریپ زدن یا خاموش شدن بدون دلیل در هنگام رها کردن پدال گاز، شتابگیری و یا تعویض دنده می‌شود. در چنین حالتی آلدگی تولیدی موتور نیز افزایش می‌یابد.

حافظه غیر فرار - پاک نشدنی

این حافظه از نوع (E²PROM) می‌باشد که قابلیت برنامه‌ریزی دوباره توسط جریان الکتریکی اعمالی به آن را دارا می‌باشد. این نوع حافظه با قطع برق نیز اطلاعات ذخیره شده در خود را از دست نمی‌دهد. اطلاعات بسیار ضروری نظیر کدھای مربوط به سیستم ایموبیلایزر، اطلاعات پیکربندی سیستم و ... در این حافظه ذخیره می‌شود. محتویات این حافظه را می‌توان با دستگاههای عیب‌یاب تغییر داد.

در جدول زیر مشخصات ECU‌های نصب شده در خودروهای مختلف ایران خودرو آمده است:

نوع	ECU	نوع خودرو	پایه	کانتور
MM8P		سمند و پژو پرشیا	35	1
با برچسب آبی رنگ		سمند، پژو پارس و پژو 405	55	1
با برچسب صورتی رنگ		پژو RD	55	1
با برچسب سبز رنگ		پیکان	55	1
Hom: SAGEM S2000-35		پژو 206 NONMUX	112	3
Hom: SAGEM S2000-3F or 3E		MUX 206	112	3
SAGEM S2000-10		سمند، پژو پارس و پژو 405 با یونیت فن	112	3
SAGEM S2000-10LC		سمند، پژو پارس، پژو 405 بدون یونیت فن	112	3
SAGEM S2000-11		پیکان و پژو RD	112	3
BOSCH ME 7.4.4		پژو 206 تیپ پنج و شش و پژو پارس	112	3
BOSCH ME 7.4.5		206 SD	112	3
BOSCH MP 7.3		پژو پارس ELX	88	1
SIEMENS		سمند، پژو 405، پژو Roa و باردو	90	1
VALEO		پژو 405، پژو 206 و پژو پارس		

۱- شماره‌ی سریال شرکت

شماره‌ی شناسایی ECU است. برای مثال شماره‌ی درج شده در شکل بالا بیانگر ECU با مشخصات MM8P شرکت پژو می‌باشد.

۲- شماره‌ی شناسایی ECU

این شماره بیانگر مشخصات فنی و خصوصیات ECU می‌باشد. که هنگام کار با دستگاه عیب یاب (DIAG) باید این شماره توسط دستگاه مورد تایید قرار گیرد. تایید این شماره توسط دستگاه عیب یاب بیانگر این است که دستگاه قادر به شناسایی سیستم سوخت رسانی می‌باشد.

۳- شماره‌ی تغییرات ECU

این شماره بیانگر هرگونه تغییراتی است که شرکت سازنده بر روی ECU انجام داده است.

۴- سری نوع سیستم تزریق

این شماره بیانگر نوع سیستم تزریق تعریف شده برای ECU است. برای مثال، 8P نوعی از روش تزریق سوخت تعریف شده برای ECU مدل MM8P است.

سنسورها

(Engine Speed Sensor)

سنسور دور موتور یا موقعیت میل لنگ

این سنسور یک حسگر الکتری - مغناطیسی ساده است که در مقابل چرخ دندانه داری که بر روی فلاویل قرار دارد، نصب می شود. سنسور شامل یک آهنربا، یک هسته آهنی نرم به همراه سیم پیچ می باشد. اساس کار این سنسور بر مبنای قانون الکای مغناطیسی می باشد. حرکت چرخ دندانه دار در مقابل میدان مغناطیسی ایجاد شده توسط آهنربا باعث تغییر میدان گذرنده از سیم پیچ می شود. این تغییر میدان در سیم پیچ یک جریان الکتریکی متغیر سینوسی ایجاد می نماید. دامنه و فرکانس این سیگنال سینوسی متناسب با دور موتور می باشد. هرچه دور موتور بالا برود فرکانس و دامنه این سیگنال نیز افزایش خواهد یافت. محیط چرخ دندانه دار به 60° قسمت مساوی تقسیم شده است. چرخ دندانه دار دارای ۵۸ دندانه می باشد که به فواصل مساوی از یکدیگر قرار دارند و جای دو دندانه بر روی آن خالی می باشد. زمانیکه سنسور مقابل این جای خالی قرار می گیرد، بیانگر یک موقعیت خاص از سیلندرها می باشد که برای ECU تعریف گردیده است.

در برخی خودروها مانند L90 تعدادی از دندانه ها پهنانی بیشتری نسبت به دیگر دندانه ها دارند.

ECU از اطلاعات سنسور موقعیت میل لنگ برای موارد زیر استفاده می نماید:

۱- محاسبه زمان جرقه زنی

۲- محاسبه دور موتور

۳- تنظیم دور آرام

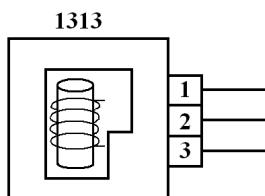
۴- تشخیص حالت موتور (ECU) با استفاده از اطلاعات این سنسور، سنسور فشار منیفولد و سنسور موقعیت دریچه گاز، حالت های دور درجا، نیمه بار و تمام بار را شناسایی می نماید.)

محل قرار گیری این سنسور بر روی پوسته کلچر مقابل فلاویل می باشد. فاصله نوک سنسور با دندانه های فلاویل حدود $1 \pm 0.5 \text{ mm}$ است، که قابل تنظیم نمی باشد.

تعداد پایه: ۳

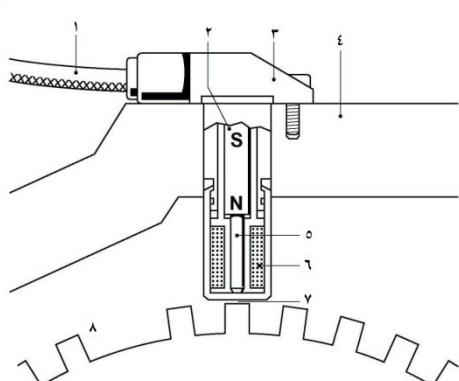
پایه های ۱ و ۲: سیگنال تولیدی سنسور

پایه ۳: محافظ سیگنال در برابر نویز، متصل به بدنه

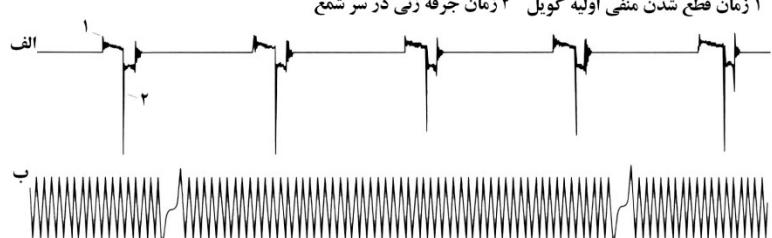
سنسور دور موتور:

- ۱ کابل عایق شده
- ۲ آهنربای دایمی
- ۳ بدنه سنسور
- ۴ بدنه نصب سنسور
- ۵ هسته آهنی
- ۶ سیم پیچ
- ۷ فاصله هوایی
- ۸ چرخ دندانه تولید کننده پالس با دندانه مرجع

الکوی تولید سیگنال: (الف) ولتاژ ثانویه کوبل (ب) سیگنال سنسور دور میل لنگ

۱ زمان قطع شدن منفی اولیه کوبل ۲ زمان جرقه زنی در سر شمع

(Camshaft Position Sensor)

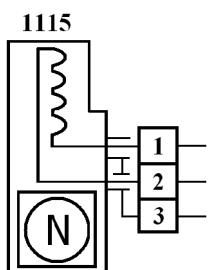
سنسور موقعیت میل سوپاپ

اساس کار این سنسور اثرهال می‌باشد. این سنسور از یک آهنربای دائمی و یک IC اثرهال تشکیل گردیده است. شار مغناطیسی که توسط آهنربای تولید می‌شود از داخل IC اثرهال عبور می‌نماید. هرگاه این میدان مغناطیسی توسط دندانه‌های دیسکی که بر روی میل سوپاپ نصب می‌گردد که یا از کویلهای تکی برای هر سیلندر و یا پاشش ترتیبی استفاده می‌کنند. این سنسور بر روی موتورهایی نصب می‌گردد که یا از کویلهای تکی برای هر سیلندر و یا پاشش ترتیبی استفاده می‌کنند.

(در پژو 206 تیپ پنج و شش سیستم DEPHIA کار این سنسور را انجام می‌دهد.)

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

- ۱- شناسایی سیلندرها برای جرقه‌زنی
- ۲- شناسایی و محاسبه زمان دقیق پاشش برای هر سیلندر
- ۳- شناسایی سیلندرهایی که احتراق ناقص در آنها صورت می‌گیرد.
- ۴- پشتیبانی اطلاعات سنسور دور موتور (دور میل لنگ = دور میل سوپاپ $\times 2$) محل قرارگیری این سنسور بر روی سرسیلندر و در یک سر میل سوپاپ می‌باشد.

تعداد پایه: ۳

پایه ۱: تغذیه ۱۲ ولت سنسور

پایه ۲: سیگنال تولیدی سنسور

پایه ۳: محافظ سیگنال در برابر نویز، متصل به بدن

مولد اثرهال:

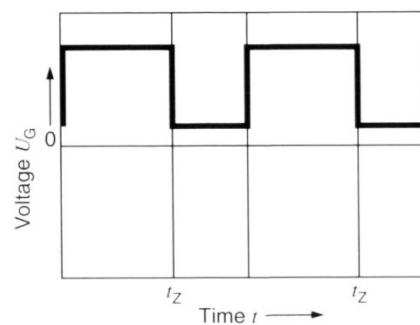
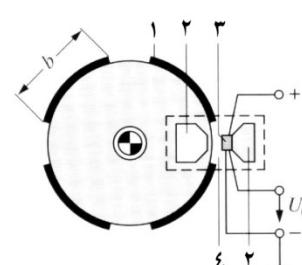
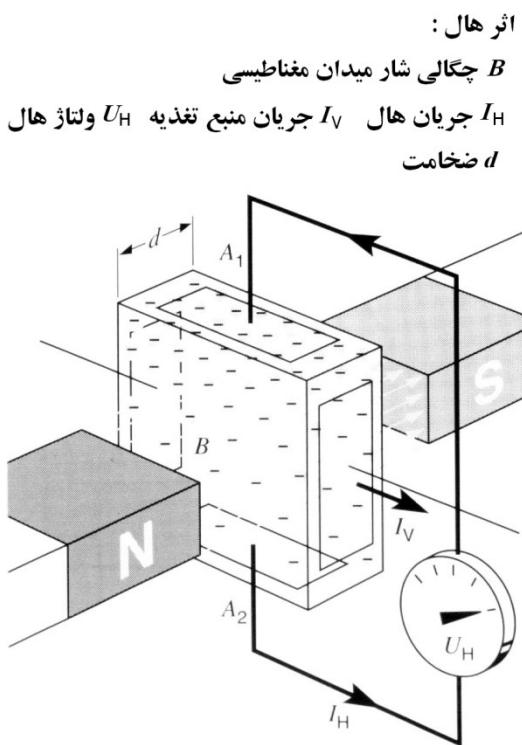
بالا: شکل مفهومی سنسور

پایین: ولتاژ U_G تبدیل شده به ولتاژ اثرهال

۱ دندانه با ضخامت

۲ آهنربای دائمی و ماده رسانای مغناطیسی

۳ اثرهال ۴ فاصله هوایی

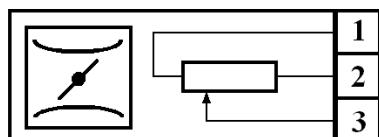
(Throttle Position Sensor)

سنسور موقعیت دریچه گاز

این سنسور موقعیت دریچه گاز را توسط یک سیگنال ولتاژ به مرکز کنترل الکترونیکی اعلام می‌کند. سنسور موقعیت دریچه گاز از یک پتانسیومتر متغیر سه پایه تشکیل شده است که بصورت هم محور با محور دریچه گاز نصب می‌گردد. ولتاژ +5 ولت از طرف ECU به یکی از پایه‌ها رسیده و پایه دیگری اتصال منفی از ECU را تامین می‌نماید. پایه سوم سنسور با توجه به موقعیت دریچه گاز یک سیگنال ولتاژ متغیر بین ۰/۷ تا ۰/۴ ولت به ECU ارسال می‌نماید.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

- ۱- محاسبه مقدار دبی حجمی هوای ورودی به موتور (جهت محاسبه مقدار سوختی که باید تزریق شود)
 - ۲- شناسایی وضعیتهای دریچه گاز (دور درجا، نیمه باز، کاملاً باز)
 - ۳- شناسایی و تشخیص وضعیتهای مختلف موتور (شتتابگیری مثبت، شتابگیری منفی و ...)
- محل قرارگیری این سنسور بر روی دریچه گاز می‌باشد. محور دریچه گاز از یک طرف به سیم پدال گاز و از طرف دیگر به این سنسور متصل می‌باشد.

1316

تعداد پایه: ۳

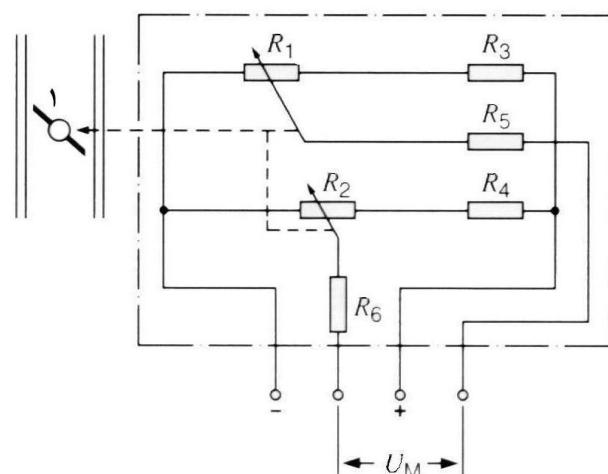
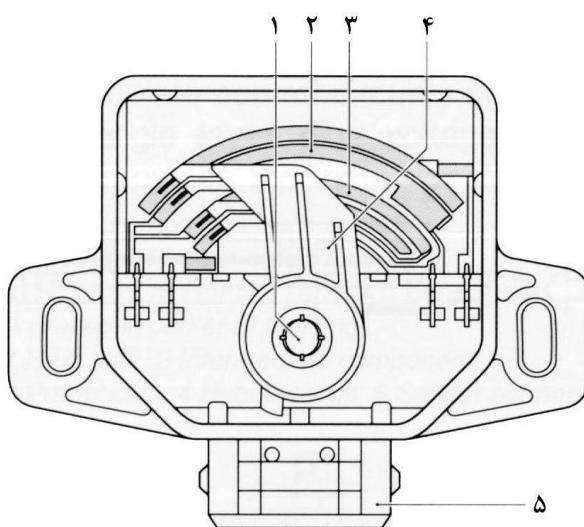
پایه ۱: اتصال منفی از ECU

پایه ۲: تغذیه ۵ ولت از ECU

پایه ۳: سیگنال ولتاژ خروجی سنسور

- ۱ محور دریچه گاز، ۲ مسیر مقاومت یک ۳ مسیر مقاومت دو،
- ۴ بازوی جاروبک همراه با جاروبک، ۵ اتصالات الکتریکی.

ولتاژ سنجش، R_1, R_2 جاروبکهای مقاومت یک و دو، U_M مقاومتهای تنظیم کننده، ۱ دریچه گاز.

سنسور ضربه (Knock Sensor)

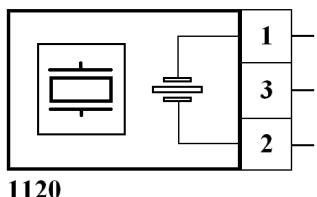
این سنسور ضربات و نوسانات حاصل از احتراق نامطلوب (کوبش) را به صورت یک سیگنال آشکار ساخته و به ECU ارسال می‌نماید. ECU با تحلیل این سیگنال آوانس جرقه را به نحوی تصحیح می‌نماید که کوبش پایان یابد. این سنسور از نوع پیزوالکتریک بوده و ارتعاشات و ضربات حاصل از کوبش را که در بلوكه سیلندر ایجاد می‌گردد آشکارسازی می‌نماید.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

۱- تنظیم صحیح آوانس جرقه

۲- جلوگیری از ایجاد پدیده کوبش در سیلندر

محل قرارگیری این سنسور بین سیلندر ۲ و ۳ می‌باشد. در صورت استفاده از ۲ سنسور کوبش در موتور، یکی بین سیلندر ۱ و ۲ دیگری بین سیلندر ۳ و ۴ نصب می‌شود. در برخی سیستم‌های پیشرفته که کنترل آوانس هر سیلندر به صورت مستقل از دیگر سیلندرها صورت می‌گیرد؛ برای هر سیلندر یک سنسور ضربه نصب می‌گردد.

1120

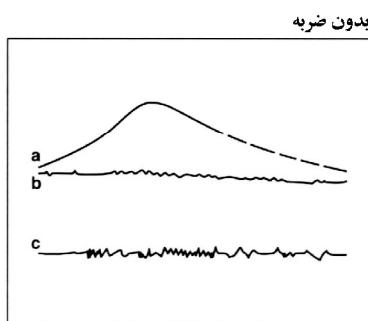
تعداد پایه: ۲ یا ۳

پایه‌های ۱ و ۲: سیگنال خروجی سنسور

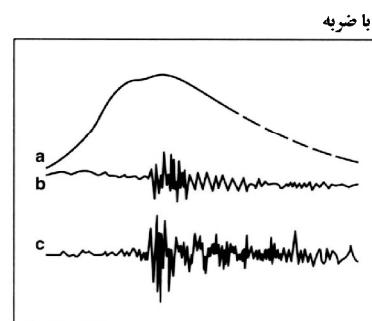
پایه ۳ (در صورت وجود): محافظ سیگنال در برابر نویز، متصل به بدنه

سیگنالهای سنسور ضربه

a فشار داخل سیلندر b سیگنال فیلتر شده فشار داخل سیلندر c سیگنال تولیدی سنسور

بدون ضربه

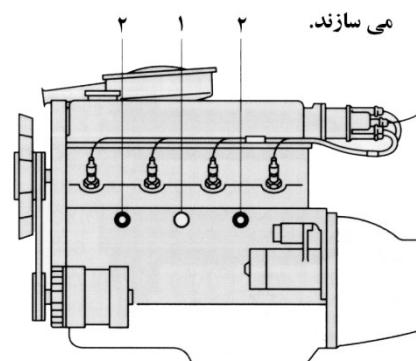
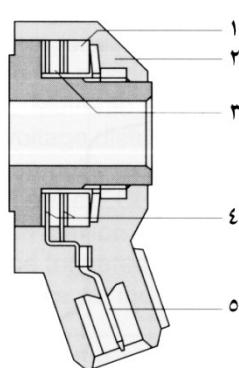

با ضربه

محلهای نصب سنسورهای ضربه:

۱ سنسور ضربه بین سیلندرهای دوم و سوم
نصب می‌گردد.

اما در صورت استفاده از دو سنسور آنها را بین سیلندرهای ۱ و ۲ و سیلندرهای ۳ و ۴ مستقر می‌سازند.

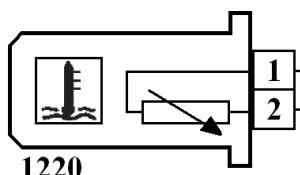
(Coolant Temperature Sensor)

سنسور دمای مایع خنک کننده موتور

این سنسور میزان دمای مایع خنک کننده موتور را به ECU گزارش می‌دهد. سنسور دمای مایع خنک کننده موتور یک مقاومت مقاومت متغیر با ضریب حرارتی منفی (Negative Temperature Coefficient) N.T.C. می‌باشد. در مقاومت‌های NTC، با افزایش دما مقدار مقاومت کاهش یافته و بالعکس با کاهش دما مقدار مقاومت آن افزایش می‌یابد.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

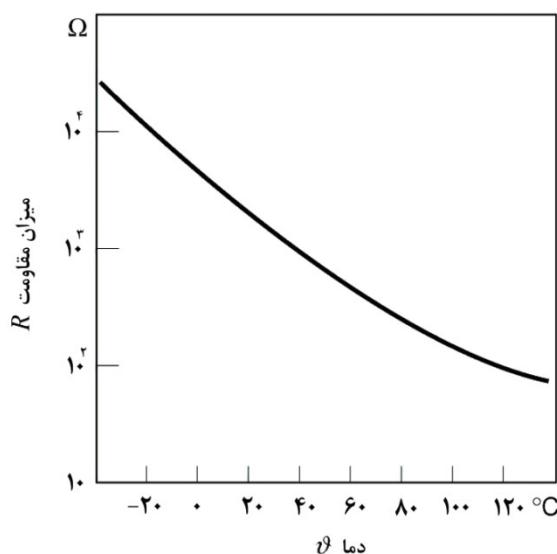
- ۱- تشخیص حالت‌های موتور اعم از استارت سرد، استارت گرم و ...
- ۲- کنترل موتور در حالت استارت سرد (ساسات) برای سریع‌تر رسیدن موتور به دمای نرمال کاری (80°C)
- ۳- گزارش دمای موتور به نشان دهنده‌های پشت آمپر
- ۴- کنترل فن سیستم خنک کننده موتور
- ۵- کنترل کمپرسور کولر در صورت بالارفتن بیش از حد دمای موتور محل قرارگیری این سنسور بر روی سرسیلندر و در روی محفظه‌ی ترموموستات می‌باشد.

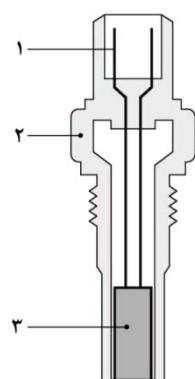
تعداد پایه: ۲

پایه ۱: اتصال منفی از ECU

پایه ۲: تغذیه ۵ ولت از ECU

+10° C	3.53 KΩ	$\leq R_1 \leq$	4.10 KΩ
+20° C	2.35 KΩ		2.67 KΩ
+30° C	1.585 KΩ		1.79 KΩ
+40° C	1.085 KΩ		1.23 KΩ
+50° C	763 Ω		857 Ω
+60° C	540 Ω		615 Ω
+80° C	292 Ω		326 Ω
+90° C	215 Ω		245 Ω
+100° C	165 Ω		190 Ω

۱- اتصال الکتریکی

۲- محفظه

۳- مقاومت NTC

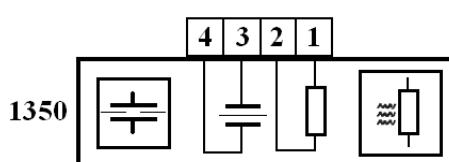
سنسور اکسیژن (Oxygen Sensor)

وظیفه‌ی این سنسور سنجش مقدار اکسیژن موجود در گاز خروجی از موتور می‌باشد. سنسور اکسیژن از یک بدنه سرامیکی از جنس دی اکسید زیرکونیوم و الکترودهایی از جنس پلاتینیوم که به صورت پوشش در دو طرف ماده‌ی سرامیکی قرار گرفته اند، تشکیل شده است. قسمت بیرونی سنسور که در معرض گازهای اگزوز قرار دارد توسط یک ماده‌ی سرامیکی به منظور جلوگیری از نشت پسماندهای احتراق برای روی آن، پوشیده شده است. قسمت داخلی سنسور با هوای اتمسفر در تماس است. دی اکسید زیرکونیوم در دماهای بالاتر از 300°C درجه سانتی گراد یونهای منفی اکسیژن را هدایت می‌کند و بر اساس اختلاف بین مقدار اکسیژن در دو طرف خود، یک ولتاژ پرشی ایجاد می‌نماید. هرگاه مقدار اکسیژن در گاز خروجی زیاد باشد (مخلوط هوا و سوخت رقیق) سنسور ولتاژی در حدود 150 mV تولید می‌نماید. این ولتاژ به ECU فرستاده شده و بر اساس آن مرکز کنترل الکترونیکی اقدام به تصحیح میزان سوخت تزریقی می‌نماید. این سنسور دارای یک المتن گرمکن می‌باشد که در زمان استارت سرد موتور، دمای سنسور را سریعاً به دمای کاری (بالاتر از 300°C) می‌رساند.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

- ۱- تصحیح مقدار سوخت پاشیده شده در مخلوط هوا و سوخت (توسط سنسور اکسیژن قبل از کاتالیست)
- ۲- بررسی عملکرد و راندمان مبدل کاتالیزوری (در موتورهای مجهز به سنسور اکسیژن بعد از کاتالیست)

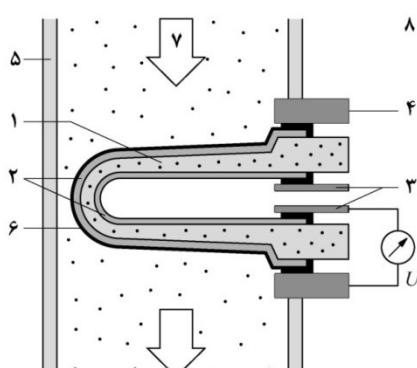
محل قرارگیری این سنسور بر روی منیفولد گاز خروجی از موتور می‌باشد. در صورت استفاده از دو سنسور اکسیژن، دیگری بعد از مبدل کاتالیزوری نصب می‌شود.

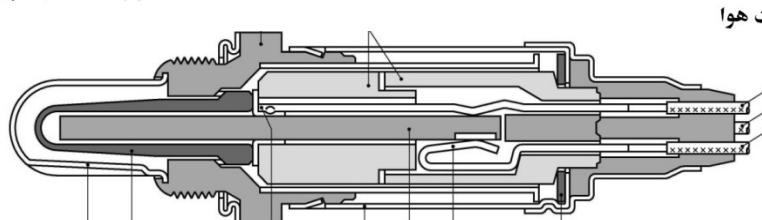
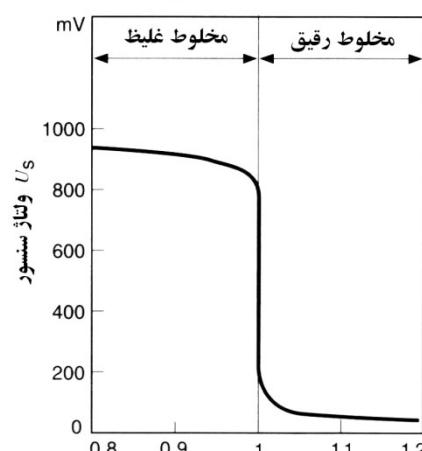
تعداد پایه: ۴

پایه‌های ۱ و ۲: تغذیه گرمکن سنسور از رله دوبل
پایه‌های ۳ و ۴: سیگنال تولیدی سنسور

- ۱ پوشش سرامیکی، ۲ الکترودها، ۳ اتصالات،
- ۴ اتصالات محفوظه، ۵ لوله اگزوز،
- ۶ پوشش محافظ سرامیکی (متخلخل)،
- ۷ گازهای خروجی، ۸ هوای اتمسفر، U ولتاژ.

منحنی مشخصه ولتاژ سنسور اکسیژن در
دماهای کاری (600°C درجه سانتیگراد)

(Vehicle Speed Sensor)

سنسور سرعت خودرو

عملکرد این سنسور بر پایه اثرهال می‌باشد و سرعت خودرو را توسط یک پالس الکتریکی مربعی با دامنه‌ی ۱۲ ولت، به ECU اعلام می‌کند. فرکانس سیگنال ارسالی به ECU متناسب با سرعت شفت خروجی گیربکس می‌باشد. ارسال سیگنال در سرعتهای بالای ۴ کیلومتر بر ساعت صورت می‌گیرد.

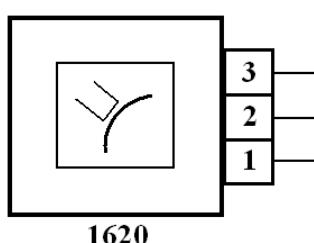
ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

۱- مشخص نمودن سرعت خودرو و نمایش آن بر روی پشت آمپر

۲- شتابگیری خودرو را در هنگام تعویض دنده بهینه می‌نماید.

۳- وضعیت موتور و خودرو را از نظر بار موتور (حرکت در سرازیری، سربالایی و یا کفی)، سرعت و ... تشخیص می‌دهد.

محل قرارگیری این سنسور بر روی پوسته گیربکس و بر روی دنده کیلومتر شمار می‌باشد.

تعداد پایه‌ها: ۳

پایه ۱: تغذیه ۱۲ ولت

پایه ۲: اتصال بدنه

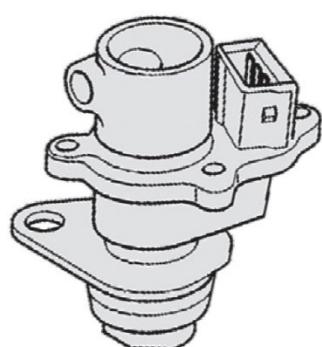
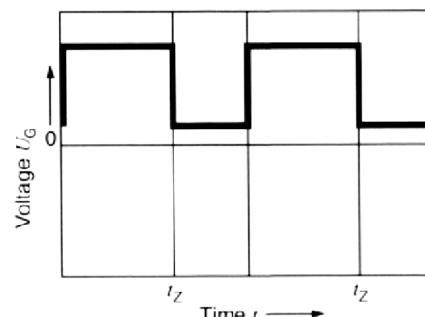
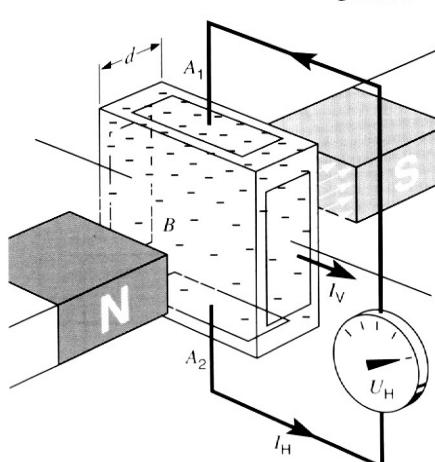
پایه ۳: سیگنال

اثرهال:

B چگالی شار میدان مغناطیسی

I_H جریان هال I_V جریان منبع تغذیه U_H ولتاژ هال

d ضخامت

(Manifold Air Pressure)

سنسور فشار هوای منیفولد

این سنسور وظیفه اندازه‌گیری فشار هوای منیفولد و گزارش آن را به صورت تغییرات ولتاژی به ECU برعهده دارد. در این سنسور چهار عدد مقاومت از نوع پیزورزیستیو بوده که بر روی یک دیافراگم ضخیم انعطاف‌پذیر که زیر آن متصل به فشار مرجع است، قرار گرفته‌اند. این چهار مقاومت بر روی یک پل و تستون به یکدیگر متصل‌اند. فشار اعمالی به دیافراگم باعث تغییر مقاومت، مقاومت‌های موجود در پل گردیده و سیگنال تولیدی آنها توسط یک مدار تقویت کننده به ECU ارسال می‌گردد. ولتاژ خروجی این سنسور بین ۰/۲۵ و ۰/۴۷۵ ولت می‌باشد. افزایش ولتاژ به معنای افزایش فشار هوای داخل منیفولد (کاهش خلاء) می‌باشد. به دلیل آنکه مقدار فشار هوای داخل منیفولد معیاری از بار موتور می‌باشد؛ به این سنسور، سنسور بار موتور نیز گفته می‌شود.

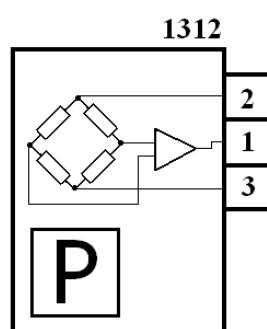
ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

۱- سنجش میزان بار موتور

۲- اندازه‌گیری میزان جرم هوای ورودی به موتور (با استفاده از سیگنال این سنسور، سنسور دمای هوای و زاویه‌ی دریچه‌ی گاز)

۳- جبران کاهش فشار هوای در ارتفاعات و تغییر آوانس جرقه

محل قرار گیری این سنسور بر روی منیفولد هوای ورودی به موتور یا روی سینی فن رادیاتور می‌باشد.

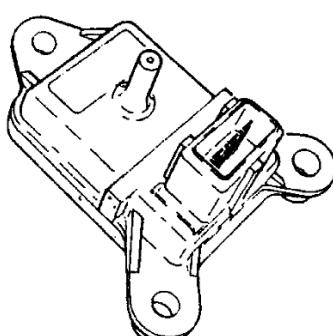
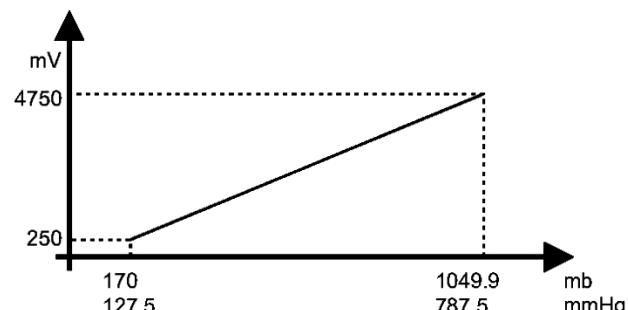
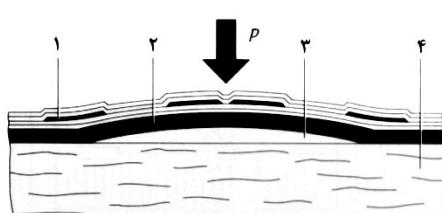
تعداد پایه: ۳

پایه ۱: سیگنال ولتاژ خروجی

پایه ۲: تغذیه ۵ ولت از ECU

پایه ۳: اتصال بدنه از ECU

- ۱: سنسورهای Piezoresistive
- ۲: دیافراگم اصلی
- ۳: محفظه فشار مرجع
- ۴: زیربنای سرامیکی . P : فشار

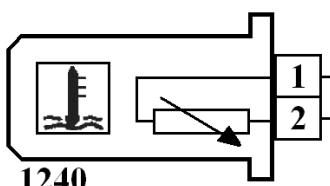
سنسور دمای هوا (Air Temperature Sensor)

وظیفه‌ی این سنسور اندازه‌گیری دمای هوای ورودی به موتور و ارسال یک سیگنال ولتاژ متناسب با آن به ECU می‌باشد. این سنسور نیز مانند سنسور دمای مایع خنک کننده از نوع NTC می‌باشد. دمای هوای ورودی به موتور برای محاسبه‌ی صحیح دبی جرمی هوای ورودی به آن مورد نیاز است.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

۱- محاسبه‌ی دقیق دبی جرمی هوای ورودی به موتور

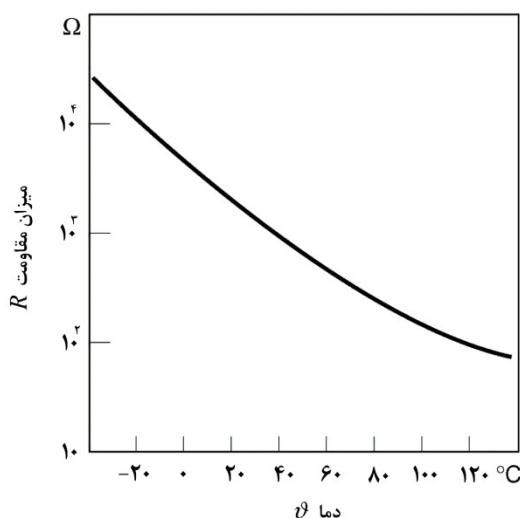
محل قرار گیری این سنسور بر روی محفظه‌ی دریچه گاز می‌باشد ولی در برخی خودروها با سنسور فشار هوای منیفولد به صورت مجتمع بوده و بر روی منیفولد نصب می‌گردد. سیگنالهای تولیدی توسط این سنسور بصورت مجزا بوده و از نوع آنالوگ می‌باشد.

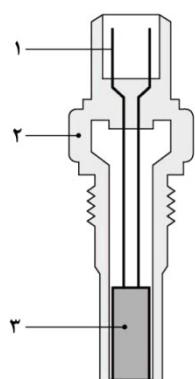
تعداد پایه: ۲

پایه ۱: اتصال منفی از ECU

پایه ۲: تغذیه ۵ ولت از ECU

+10° C	3.53 KΩ	4.10 KΩ
+20° C	2.35 KΩ	2.67 KΩ
+30° C	1.585 KΩ	1.79 KΩ
+40° C	1.085 KΩ	1.23 KΩ
+50° C	763 Ω	857 Ω
+60° C	540 Ω	615 Ω
+80° C	292 Ω	326 Ω
+90° C	215 Ω	245 Ω
+100° C	165 Ω	190 Ω

۱- اتصال الکتریکی

۲- محفظه

۳- مقاومت NTC

(Accelerator Pedal Position Sensor)

سنسور موقعیت پدال گاز

وظیفه‌ی این سنسور اندازه‌گیری مقدار تغییر وضعیت پدال گاز و اعلام آن به ECU، بصورت یک ولتاژ الکتریکی می‌باشد. این سنسور از نوع اثر هال بوده و در سیستم‌هاییکه از دریچه‌ی گاز موتوریزه در آنها استفاده شده است برای اعلام وضعیت پدال گاز به ECU از آن استفاده می‌گردد. سنسور وضعیت پدال گاز از دو سنسور مستقل تشکیل گردیده است که دو سیگنال مجزا از هم را که یکی دو برابر دیگری است متناسب با میزان تغییر وضعیت پدال گاز، به ECU اعلام می‌کند. علت دوبل بودن این سنسور بالا بردن قابلیت اعتماد و ایمنی سیستم می‌باشد.

ECU از اطلاعات این سنسور برای موارد زیر استفاده می‌نماید:

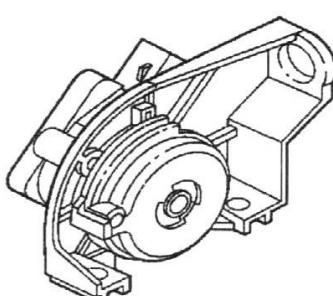
۱- تنظیم دور درجای موتور

۲- افزایش و کاهش دور موتور

۳- قطع پاشش سوخت در حالت شتاب منفی

۴- تنظیم دورهای گذراي موتور

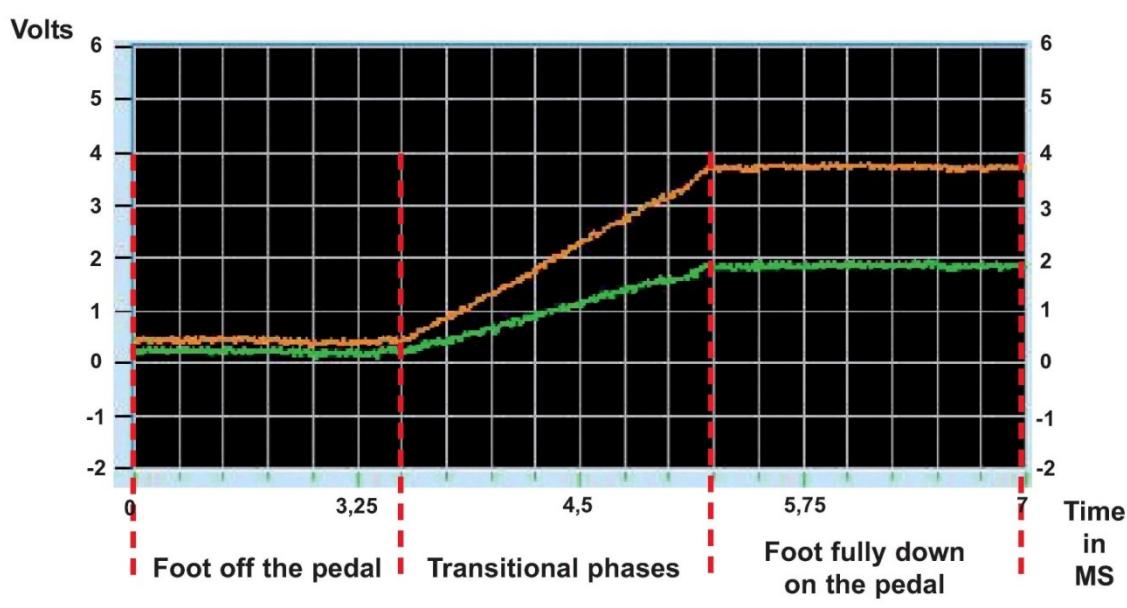
محل قرارگیری این قطعه در سیستمهای قدیمی در محفظه اطراف موتور و در سیستمهای جدید برروی بدنه پدال گاز بصورت مجموعه می‌باشد.

نوع نصب شونده در محفظه موتور (قدیمی)

نوع مجموعه شده با پدال گاز (جدید)

- Signal no. 1 (Volts)
- Signal no. 2 (Volts)

سیگنالهای تولیدی توسط سنسور موقعیت پدال گاز

عملکردها و متعلقات سیستم

(Fuel Supply System)

۱- سیستم سوخت رسانی

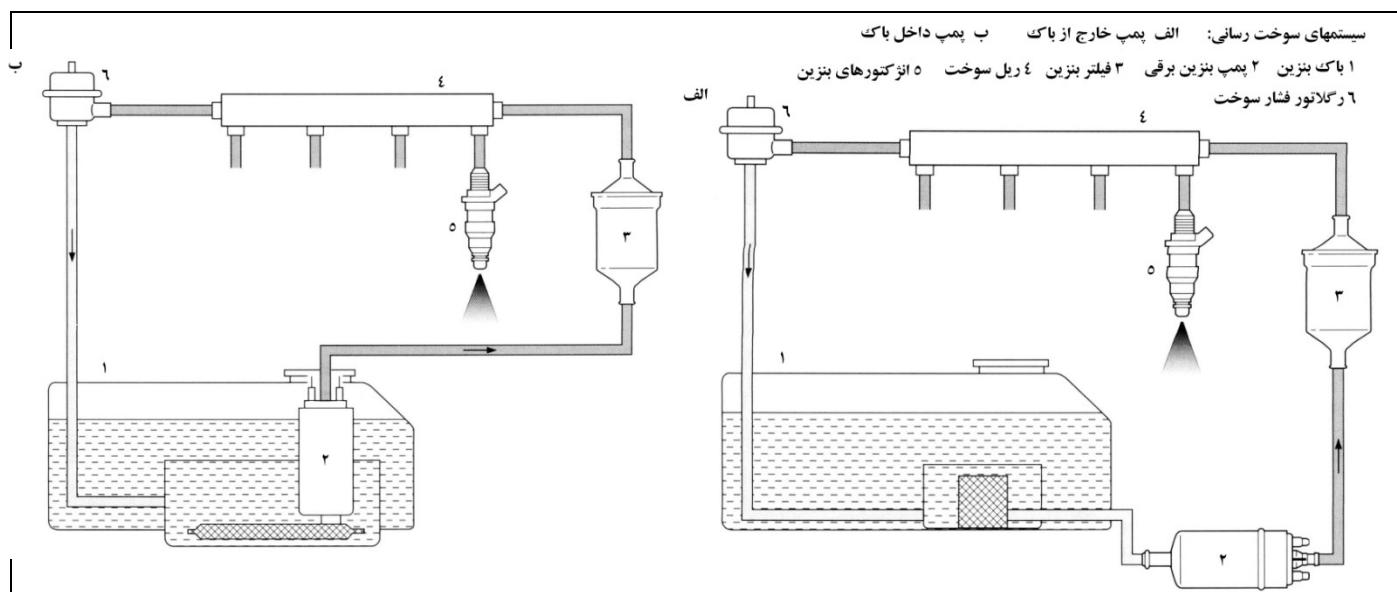
سیستم سوخت رسانی بایستی قادر به تامین سوخت مورد نیاز موتور در تمامی شرایط کار کرد آن باشد. پمپ الکتریکی سوخت را از میان فیلتر عبور داده و آنرا از باک به سمت ریل سوخت رسانی و در نهایت به انژکتورهای الکترومغناطیسی، جهت پاشش انتقال می‌دهد. انژکتورها سوخت را توسط فرمان ECU و به میزان دقیق به داخل منیفولد ورودی در پشت سوپاپ هوا می‌پاشند. سوخت اضافی از طریق رگلاتور فشار به داخل باک بازگردانده می‌شود.

باتوجه به محل قرارگیری پمپ در سیستم دو نوع ترکیب وجود دارد:

۱- In Line (پمپ خارج از باک قرار دارد)

۲- In Tank (پمپ داخل باک قرار دارد)

در نوع In Tank بدليل قرارگیری پمپ داخل باک بزرگتر عمل خنک کاری آن بهتر انجام شده و صدای کمتری هم ایجاد می‌نماید.

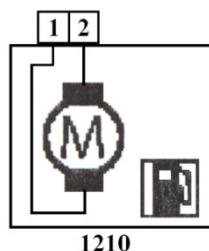

نکته:

- در برخی خودروها مسیر برگشت سوخت از ریل سوخت رسانی به باک حذف شده است و رگلاتور نیز داخل باک بنزین قرار گرفته است. در این سیستم برای اینکه فشار ریل سوخت توسط رگلاتور داخل باک ثابت بماند یک مسیر از بعد از فیلتر بنزین به رگلاتور کشیده شده است. ویژگی این سیستم این است که اولاً بدليل کاهش بخارات ناشی از گرم شدن بنزین، مصرف سوخت کاهش می‌یابد؛ ثانیاً بدليل کاهش تعداد و طول لوله‌ها احتمال نشتی در سیستم کمتر است.

پمپ بنزین

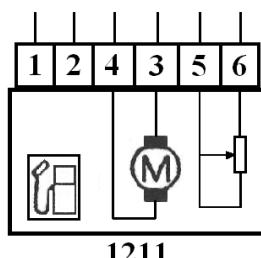
وظیفه‌ی پمپ بنزین ایجاد فشار در بنزین و ارسال آن به سیستم می‌باشد. پمپ بنزین از دو قسمت پمپ مکانیکی و موتور الکتریکی تشکیل شده است. در حالت سوئیچ باز به مدت ۳ تا ۵ ثانیه و با روشن شدن موتور بطور پیوسته سوخت را با حداکثر فشار ۵ الی ۶ بار به سیستم تحویل می‌دهد. در داخل پمپ یک سوپاپ یکطرفه نصب شده است که وظیفه‌ی آن جلوگیری از برگشت سوخت به داخل باک می‌باشد. این عمل مانع از تشکیل حباب در لوله‌های انتقال بنزین و ایجاد قفل گازی (در حین خاموش کردن موتور گرم) می‌گردد. تغذیه‌ی پمپ بنزین از طریق رله دوبل و با گذشتن از سوئیچ اینرسی تامین می‌گردد. کانکتور پمپ بنزین از نوع In Tank دارای چند پایه می‌باشد که دو پایه‌ی آن ولتاژ تغذیه‌ی پمپ را تامین می‌نمایند و پایه‌های دیگر مربوط به نشانگر سطح سوخت است؛ که اطلاعات سوخت باقیمانده در باک را به پشت آمپر ارسال می‌کند. محل قرارگیری پمپ بنزین در داخل باک و یا خارج از آن می‌باشد.

تعداد پایه: ۲

پایه ۱: تغذیه ۱۲ ولت از رله دوبل

پایه ۲: اتصال بدنه دائم

تعداد پایه: ۶

پایه ۳: تغذیه ۱۲ ولت از رله دوبل

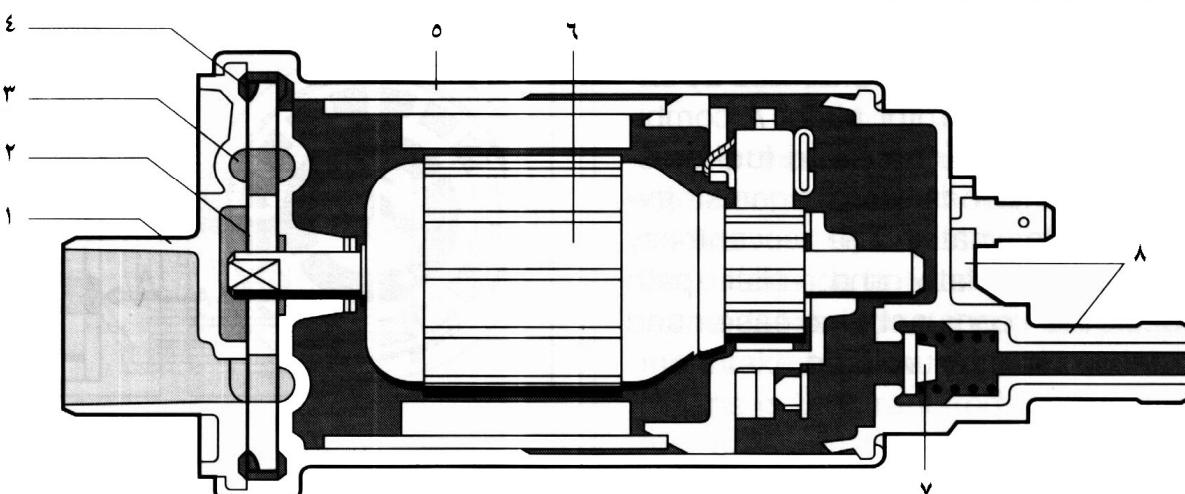
پایه ۴: اتصال بدنه دائم

پایه ۵ و ۶: پتانسیومتر سطح بنزین

پمپ الکتریکی سوخت (دو مرحله‌ای):

۱ مجرای ورودی سوخت ۲ پروانه ۳ مرحله اول مکش پمپ (کanal جانبی پمپ) ۴ مرحله اصلی (پمپ غلتکی) ۵ بدنه پمپ

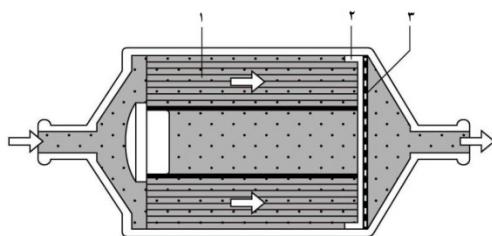
۶ موتور الکتریکی ۷ شیر یک طرفه ۸ مجرای خروجی پمپ

(Fuel Filter) فیلتر بنزین

آلودگیهای موجود در سوخت باعث عدم عملکرد مناسب تجهیزات سوخت رسانی مانند رگلاتور فشار و انژکتورها می‌گردد. به همین دلیل یک فیلتر سوخت در پایین دست (بعد از) پمپ بنزین نصب می‌گردد. این فیلتر شامل یک المان کاغذی است که دارای سوراخهایی به قطر حدود ۸ الی ۱۰ میکرومتر می‌باشد. یک صفحه‌ی توری فلزی این کاغذ را در جای خود نگاه می‌دارد. مدت زمانی تعویض فیلتر بر حسب حجم فیلتر و مقدار آلودگی موجود در سوخت تعیین می‌شود. معمولاً برای اطمینان از عملکرد آن پیشنهاد می‌شود که هر ۲۰۰۰۰ کیلومتر فیلتر تعویض گردد.

محل قرارگیری فیلتر سوخت بعد از پمپ بنزین و قبل از ریل سوخت می‌باشد.

۱- المان کاغذی

۲- نگهدارنده‌ی المان کاغذی

۳- صفحه‌ی نگهدارنده‌ی فلزی

(Fuel Rail) ریل سوخت رسانی

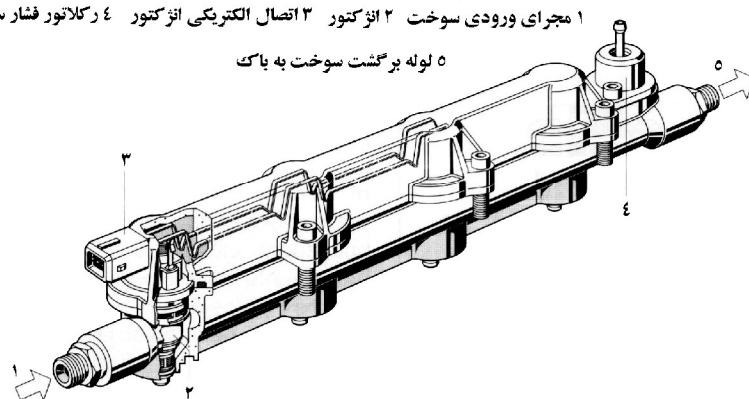
سوخت از طریق ریل سوخت جریان پیدا کرده و بین تمامی انژکتورها بصورت یکسان توزیع می‌گردد. انژکتورها بر روی ریل سوخت قرار گرفته و (در برخی خودروها) در انتهای این ریل نیز رگلاتور فشار قرار دارد. ابعاد ریل سوخت رسانی، جهت جلوگیری از نوسانات فشار در حین کار کرد انژکتورها، در اندازه‌های مختلف و با توجه به نوع موتور انتخاب می‌شود. بسته به نوع طراحی موتور و نیازمندیهای سیستم، ریل سوخت از مواد مختلف نظیر فولاد، آلومینیوم یا پلاستیک طراحی و ساخته می‌شود. همچنین ممکن است در برخی مدل‌ها، سوپاپ تست جهت هوایگیری و سرویس سیستم، تعییه شده باشد.

محل قرارگیری ریل سوخت در بالای موتور و بر روی قسمت قوسی شکل منیفولد هوای ورودی و در نزدیکی سرسیلندر می‌باشد. ریل سوخت با استفاده از پیچ بر روی منیفولد هوای ورودی نصب گردیده است.

ریل سوخت رسانی با انژکتورهای تقدیمه شونده از کنار:

۱- مجرای ورودی سوخت ۲- انژکتور ۳- اتصال الکتریکی انژکتور ۴- رگلاتور فشار سوخت

۵- لوله برگشت سوخت به یاک

(Fuel Pressure Regulator)

رگلاتور فشار سوخت

وظیفه رگلاتور فشار (نوع نصب شده بر روی ریل سوخت رسانی)، ثابت نگاه داشتن اختلاف فشار بین مانیفولد ورودی هوا و ریل سوخت رسانی می باشد. این بدان دلیل است که مقدار سوخت پاشیده شونده توسط انژکتورها همیشه تابعی از طول پالس اعمالی (مدت زمان اعمال ولتاژ ۱۲ ولت) به انژکتورها باشد. این اختلاف فشار بایستی در حدود $\frac{2}{5}$ تا $\frac{3}{5}$ بار (باتوجه به نوع خودرو) باشد. سوخت اضافی توسط رگلاتور و از طریق یک شیلنگ به باک بازگردانده می شود. رگلاتور فشار دارای یک دیافراگم می باشد که از یک طرف با سوخت موجود در ریل سوخت در تماس است و از طرف دیگر توسط یک شیلنگ رابط به خلا منیفولد متصل می باشد. دیافراگم توسط نیروی فنر و ساقمه‌ی متصل به آن سوخت اضافی را به باک باز می گرداند تا اختلاف فشار ذکر شده در تمامی حالات موتور اعم از دور بالا یا درجا و یا بار زیاد و کم موتور ثابت بماند. وظیفه‌ی رگلاتور فشار (نوع نصب شده در داخل باک)، ثابت نگاه داشتن فشار سوخت ریل سوخت رسانی می باشد.

محل قرارگیری رگلاتور فشار سوخت در انتهای ریل سوخت رسانی یا روی پمپ شناور در باک می باشد.

۱- اتصال به مانیفولد ورودی

۲- نگهدارنده‌ی سوپاپ

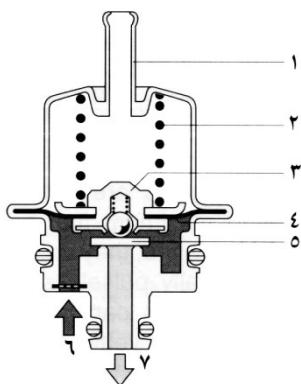
۳- فنر

۴- دیافراگم

۵- سوپاپ

۶- ورودی سوخت

۷- برگشت سوخت به باک

(Injectors)

انژکتورها

انژکتور یک شیر الکترومغناطیسی است که توسط فرمان ECU باز و بسته شده و مقدار دقیقی از بنزین را در زمان مشخصی به داخل منیفولد و پشت سوپاپ ورودی هوا، بصورت اسپری می پاشد. ولتاژ مثبت ۱۲ ولت از طریق رله دوبل به انژکتورها رسیده و ECU در زمان لازم برای تزریق سوخت منفی (اتصال بدنه) آنرا وصل می نماید. انژکتور دارای یک سوزن می باشد که در حالت عادی دریچه خروجی انژکتور را توسط نیروی فنر بسته است. امتداد سوزن انژکتور به یک هسته آهنی که داخل یک سیم پیچ قرار گرفته است، متصل می باشد. هنگامیکه جریان الکتریکی توسط ECU در سیم پیچ برقرار می گردد، میدان مغناطیسی حاصل، هسته آهنی را به عقب کشیده و بر نیروی فنر غلبه می نماید؛ در این حال سوزن متصل به آن نیز از جای خود بلند شده و سوخت تحت فشار را به داخل منیفولد می پاشد. با قطع جریان، نیروی فنر دوباره سوزن را در نشیمنگاه خود می نشاند و مسیر پاشش سوخت مسدود می گردد. انژکتورها از نظر شکل ظاهری به دو دسته‌ی ۱- تغذیه از بالا و ۲- تغذیه از کنار (پایین) می باشند. انژکتورها از نظر شکل اسپری سوخت خروجی از آنها به چند دسته تقسیم می شوند که در شکل صفحه بعد انواع آنها آمده است.

در موتورهایی که حالت پاشش انژکتورهای آن از نوع گروهی می باشند، انژکتورهای ۱ و ۴ باهم و انژکتورهای ۲ و ۳ با یکدیگر پاشش می نمایند. مدت زمان پاشش با توجه به دور و بار موتور بین $\frac{3}{5}$ تا $\frac{7}{5}$ میلی ثانیه متغیر است.

محل قرارگیری انژکتور بر روی ریل سوخت رسانی می باشد.

تعداد پایه: ۲

پایه ۱: اتصال منفی از ECU

پایه ۲: برق ۱۲ ولت از رله دوبل

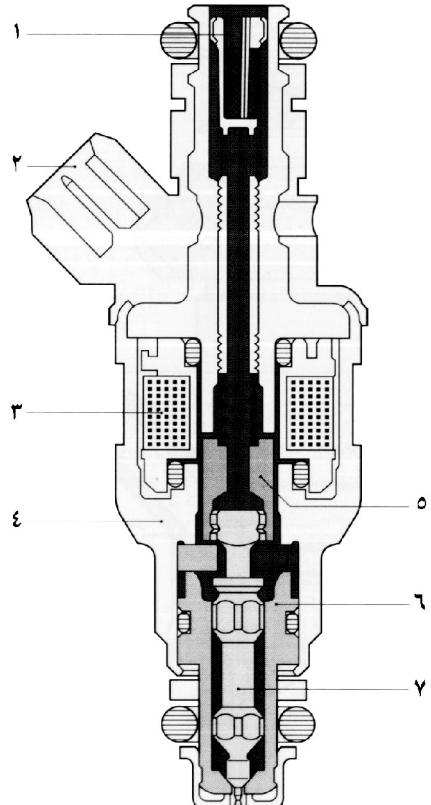

انژکتور (تفذیه شونده از بالا):

۱ نگهدارنده فیلتر در مجرای ورودی ۲ سوکت

۳ سیم پیچ ۴ بدنه سوپاپ ۵ هسته آهنی ۶ سوپاپ

۷ سوزن انژکتور

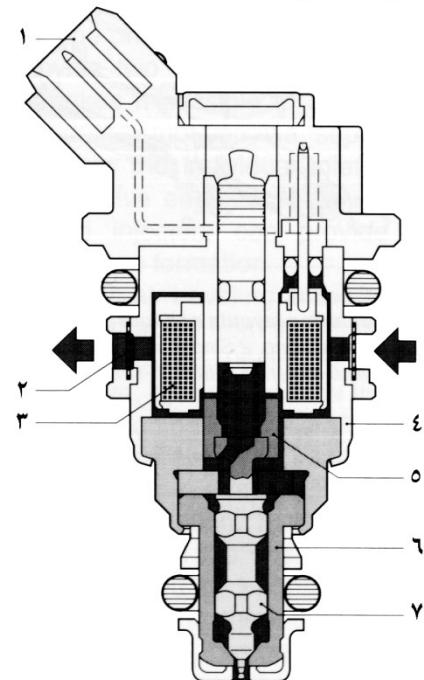

انژکتور (تفذیه شونده از پایین):

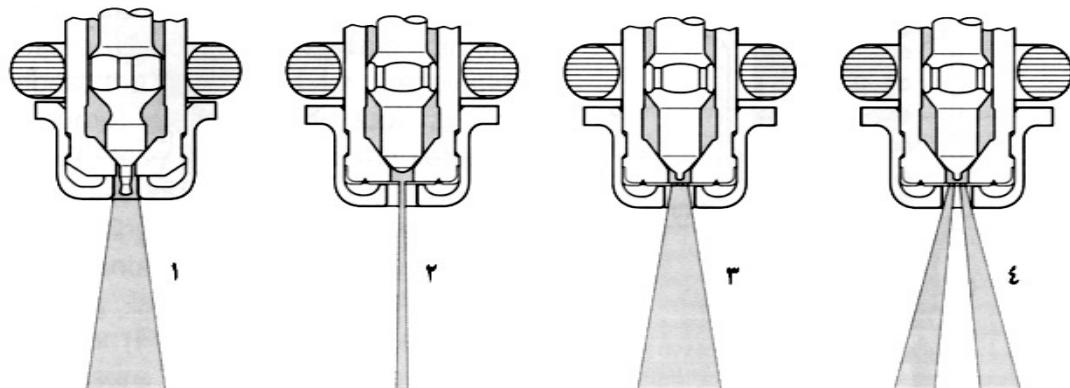
۲ نگهدارنده فیلتر در مجرای ورودی ۱ سوکت

۳ سیم پیچ ۴ بدنه سوپاپ ۵ هسته آهنی ۶ سوپاپ

۷ سوزن انژکتور

الگوهای پاشش سوخت و روش‌های سنجش مقدار آن

۱- پاشش مخروطی با سنجش توسط مقدار بلند شدن سوزن

۲- پاشش استوانه ای با سنجش توسط قطر سوراخ اریفیس

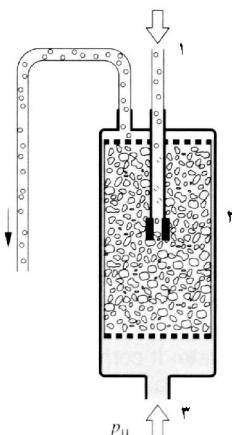
۳- پاشش استوانه ای چندگانه با سنجش توسط قطر سوراخ اریفیس

۴- پاشش استوانه ای دوگانه با سنجش توسط قطر سوراخ اریفیس

(Carbon Canister Reservoir)**مخزن کنیستر**

وظیفه‌ی این مخزن جمع‌آوری و نگهداری بخارات بنزین و جلوگیری از افزایش فشار موجود در باک می‌باشد. مخزن کنیستر از یک بدنه که داخل آن از کربن فعال پر شده است، مجاری تعییه شده برروی آن از طرف بالا به اتمسفر بالای باک، از پایین به اتمسفر آزاد و یک مجرأ برای تخلیه به شیر برقی کنیستر متصل می‌باشند. کربن فعال، وظیفه‌ی جمع‌آوری بخارات بنزین را برعهده دارد.

محل قرارگیری این قطعه در اکثر خودروها در زیر گلگیر جلوی سمت راننده می‌باشد. در خودروی پژو 206 محل نصب آن زیر گلگیر جلو سمت شاگرد می‌باشد.

۱ - لوله‌ی ورودی بخارات سطحی باک به مخزن

۲ - کربن فعال

۳ - فشار هوای اتمسفر

(Canister Purge Valve)**شیر برقی کنیستر**

این قطعه یک شیر الکترومغناطیسی است که با فرمان ECU بنزین جمع‌آوری شده در مخزن کنیستر را به سمت منیفولد هوا هدایت می‌نماید. تغذیه مثبت ۱۲ ولت شیر برقی از رله دوبل تامین می‌گردد. ECU در موقع شتابگیری یا افزایش بار برروی موتور که نیاز به مخلوط غنی می‌باشد، اقدام به وصل اتصال بدنه (منفی) شیر نموده و مخزن کنیستر را تخلیه می‌نماید (با شرط دمای موتور بالاتر از ۷۰ درجه سانتی‌گراد). تخلیه مخزن در صورت باز بودن شیر برقی توسط اختلاف فشار هوای اتمسفر (پشت مخزن کنیستر) و فشار منیفولد صورت می‌گیرد.

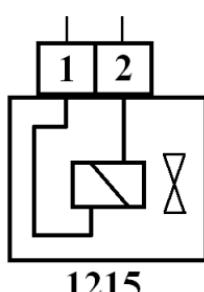
از این سیستم برای پایین آوردن میزان آلایندگی HC در خودروها استفاده می‌شود.

محل قرارگیری این قطعه در نزدیکی محل مخزن کنیستر می‌باشد.

تعداد پایه: ۲

پایه ۱: ولتاژ مثبت ۱۲ ولت از رله دوبل

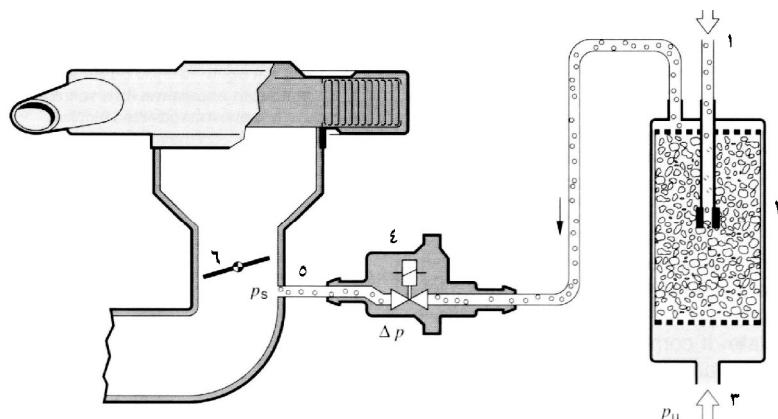
پایه ۲: اتصال بدنه (منفی) از طریق ECU

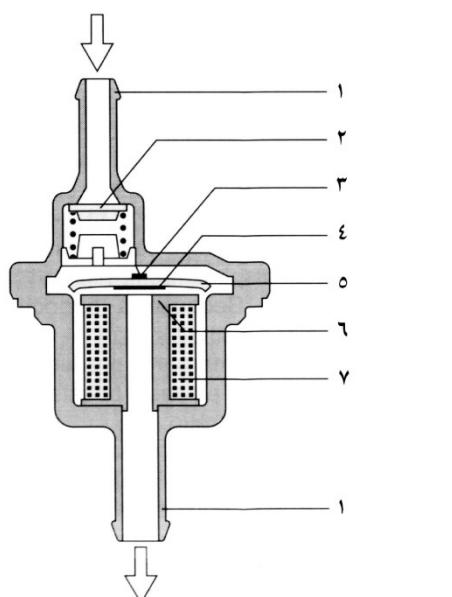
نکته مهم:

در خودروهای سمند، پژو 405 و پژو پارس که مخزن کنیستر و شیر برقی آن از سیستم حذف گردیده است، یک مقاومت ۲۵۰ اهمی عملکرد شیر را برای ECU شبیه‌سازی می‌نماید.

۱- ورودی بخارات از باک به مخزن

- ۱- کنیستر
- ۲- زغال فعال
- ۳- هوای اتمسفر
- ۴- شیر برقی کنیستر
- ۵- خروجی به ملنیفولد ورودی
- ۶- دریچه‌ی گاز
- ۷- اختلاف فشارین هوای اتمسفر Δp
- ps- و هوای ملنیفولد ورودی

- ۱- ورودی و خروجی شیر برقی کنیستر
- ۲- شیر یکطرفه
- ۳- فر برگی
- ۴- المان آب بند
- ۵- هسته‌ی سلنوئید
- ۶- نشیمنگاه المان آب بند
- ۷- سیم پیچ سلنوئید

(Ignition System)

سیستم جرقه‌زنی

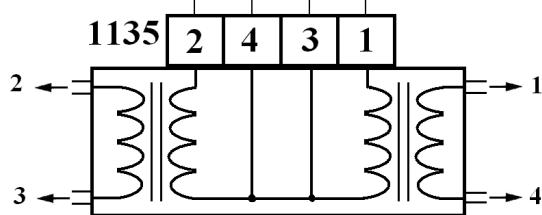
وظیفه‌ی سیستم جرقه‌زنی محترق ساختن مخلوط هوا و سوخت متراکم شده در لحظه مشخص، بوسیله ایجاد جرقه‌ای قوی در سر شمعها می‌باشد. ECU توسط اطلاعات رسیده از سنسورهای مختلف، میزان آوانس جرقه و مقدار زاویه داول را مشخص می‌نماید. سپس با قطع کردن منفی کویل مورد نظر، جرقه را در شمع متصل به آن ایجاد می‌نماید. سیستم جرقه‌زنی در خودروهای انژکتوری از قطعات زیر تشکیل گردیده است که با آنها آشنا خواهیم شد.

(Coil)

کویل

کویل در واقع ترانسفورماتور افزاینده‌ای است که دارای دو سیم پیچ اولیه و ثانویه می‌باشد که وظیفه آن ایجاد جرقه‌ی ولتاژ بالا (حدود ۱۲ تا ۳۰ کیلوولت) در سر شمعها می‌باشد. عملکرد کویل بر دو اصل کلیدزنی جریان سیم پیچ اولیه و القای متقابل بین دو سیم پیچ استوار است. قطر سیم پیچ اولیه معمولاً یک میلی‌متر و تعداد حلقه‌های آن ۱۵۰ تا ۲۰۰ دور است؛ و وظیفه آن ایجاد میدان مغناطیسی متغیر (بواسطه کلیدزنی توسط ECU) در کویل را برعهده دارد. قطر سیم پیچ ثانویه معمولاً حدود ۰/۱ میلی‌متر و تعداد دور آن ۸۰۰۰ تا ۲۲۰۰۰ دور است. یک سر این سیم پیچ به منفی بدنه و سر دیگر آن به ترمینال ولتاژ بالا متصل است. وظیفه این سیم پیچ تولید ولتاژ بالا می‌باشد. جنس هسته مغناطیسی موجود در بین سیم پیچها از آلیاژ آهن و سیلیس می‌باشد؛ وظیفه این ورقه‌ها انتقال و جهت دادن به خطوط میدان مغناطیسی از سیم پیچ اولیه به سیم پیچ ثانویه است. در خودروهای انژکتوری معمولاً از کویل دوبل (یک کویل برای دو سیلندر) یا از کویل تکی استفاده می‌شود. محل قرارگیری این قطعه بر روی سرسیلندر و در محل دلکو در سیستمهای کاربراتوری می‌باشد.

تعداد پایه: ۴

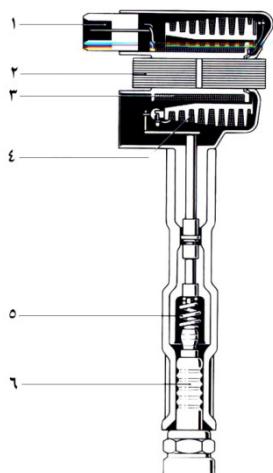

پایه ۱ و ۲: اتصال بدنه (منفی) از طریق ECU

پایه ۳: ولتاژ مثبت ۱۲ ولت از رله دوبل

پایه ۴: وصل به مثبت یک خازن ۰/۱۵ تا ۰/۲۵ میکروفاراد (سر دیگر خازن به بدنه وصل می‌گردد).

کویل تکی

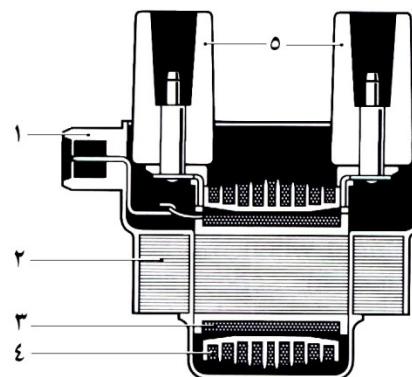

کویل دوبل

۱ محل اتصال سوکت ۲ هسته مغناطیسی

۳ سیم پیچ اولیه ۴ سیم پیچ ثانویه

۵ محل اتصال واپرها

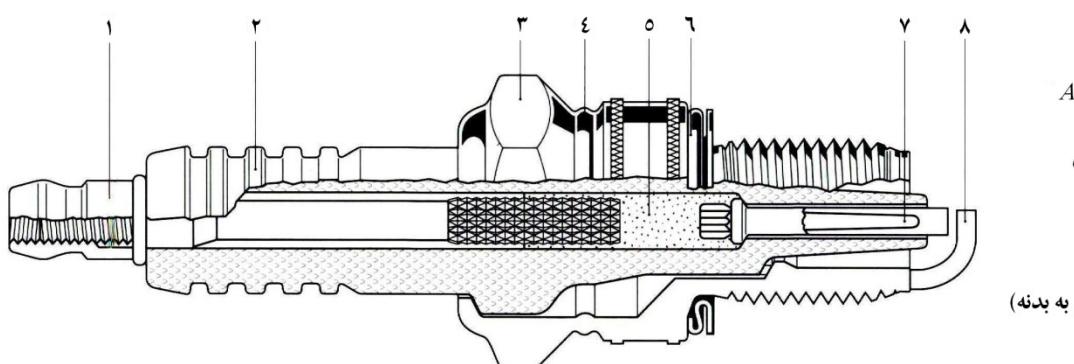
(Spark Plug)

شمع

شمع عامل اصلی جرقه‌زنی و تولید احتراق است. اجزای یک شمع در شکل زیر نشان داده شده است. جرقه‌زنی در سر شمع باعث ایجاد نویز الکترومغناطیسی می‌گردد. برای کاهش این نویز از شمعهای مقاومت‌دار استفاده می‌گردد. این مقاومت در قسمت زیرین الکترود مرکزی قرار گرفته است. مقدار این مقاومت بین ۵ تا ۸ کیلواهرم با توجه به نوع شمع متفاوت است. فاصله بین الکتروودها بطور میانگین معمولاً از 0.08 تا یک میلی‌متر می‌باشد. بهترین عملکرد دمایی برای شمع حدود ۴۵۰ الی ۸۰۰ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. کار کرد مفید شمع در خودروهای انژکتوری ۱۶۰۰۰ کیلومتر می‌باشد.

نکته مهم:

بهترین نوع شمع برای موتور، شمعی است که توسط کارخانه سازنده توصیه می‌گردد. این قضیه برای خودرویی نظیر پژو 206 که از سیستم DEPHIA برای زمانبندی پاشش ترتیبی استفاده می‌کند، بسیار حائز اهمیت است. زیرا در این خودرو استفاده از شمع نامناسب باعث از کارافتادن و یا عملکرد ناصحیح این سیستم خواهد گشت.

(Wire)

واير

وايرها کابل‌های ولتاژ بالاي هستند که وظيفه آنها انتقال ولتاژ بالاي تولید شده توسط کوييل به سر شمعها می‌باشد. کابل واير از دو قسمت تشکيل شده است.

- ۱ - قسمت مغزی وسط که رسانا می‌باشد و از الیاف ابریشم آغشته شده به پودر کربن تشکيل گرديده است.
- ۲ - روکش واير که از مشتقات سيليكون بوده و عایق نارسانا و مقاوم درباره حرارت می‌باشد.

مقاومت واير يکي از پامترهای مهم در كیفیت و قدرت جرقه می‌باشد و بايستی بین ۱۶ تا ۱۷ کیلواهرم به ازاي هر متر باشد. محل قرارگيري آن بین کوييل و شمع می‌باشد. در برخی از خودروها مانند پژو پارس ELX و پژو 206 وايرها حذف شده است.

سایر متعلقات

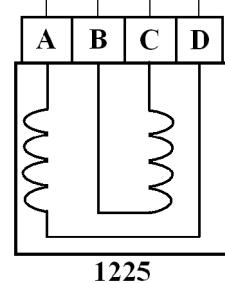
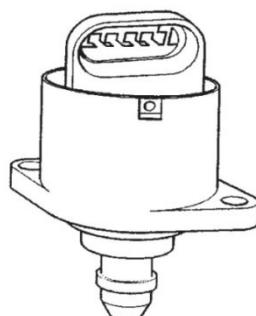
(Throttle Body Stepper Motor)

موتور پله‌ای دریچه‌ی گاز

این قطعه از یک شیر و یک موتور پله‌ای تشکیل گردیده است و وظیفه آن باز و بست و کنترل یک مسیر کنار گذار بین قبل و بعد از دریچه‌ی گاز در حالت‌های گذراش موتور می‌باشد. موتور پله‌ای موتوری است که با گرفتن پالسهای الکتریکی مربعی (در اینجا پالسهای مربعی با دامنه ۱۲ ولت ارسالی از ECU) یک مرحله می‌چرخد. موتور پله‌ای استفاده شده در خودروهای انژکتوری دارای پله‌های $1/8$ درجه می‌باشند یعنی با رسیدن یک پالس 12 ولت مربعی یک مرحله معادل $1/8$ درجه می‌گردد. برای چرخیدن یک دور کامل بایستی $(360 \times 1/8 = 45)$ پالس بدان ارسال گردد. کورس خطی نوک شیر متصل به آن 8 میلی‌متر می‌باشد. چرخیدن موتور به اندازه یک مرحله ($1/8$ درجه) نوک شیر 0.04 میلی‌متر جابجا می‌گردد.

ECU برای کنترل موارد زیر به این موتور فرمان می‌دهد:

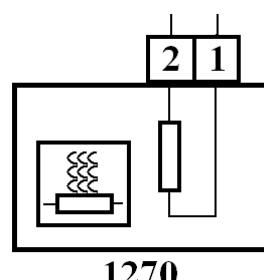
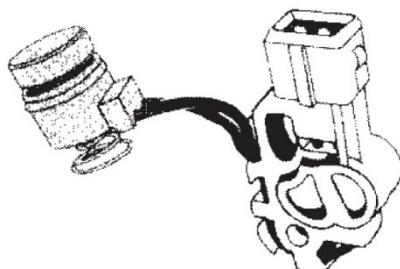
- ۱- کنترل دور درجای موتور در هنگام استارت موتور و در زمان گرفتن بار اضافی از موتور مانند فعال ساختن کمپرسور کولر یا پمپ فرمان هیدرولیک و ...
- ۲- جلوگیری از بسته شدن ناگهانی مسیر هوای ورودی به موtor در هنگام برداشتن ناگهانی پا از روی پدال گاز
- ۳- کمک به تسريع شتابگیری خودرو در هنگام فشردن ناگهانی پدال گاز
- ۴- تنظیم مخلوط هوا و سوخت در صورت نیاز به هوای اضافی محل قرار گیری این قطعه بر روی بدنه دریچه‌ی گاز می‌باشد.

(Throttle Housing Heating Resistor)

گرمکن دریچه‌ی گاز

این قطعه از یک المان گرمکن الکتریکی تشکیل گردیده است که وظیفه آن گرم کردن محفظه دریچه‌ی گاز در هوای سرد و جلوگیری از یخ زدگی پروانه‌ای دریچه‌ی گاز و نوک موتور پله‌ای می‌باشد. محل قرار گیری گرمکن دریچه‌ی گاز روی محفظه دریچه‌ی گاز می‌باشد.

تعداد پایه: ۲

پایه ۱: تغذیه ۱۲ ولت از رله دوبل

پایه ۲: اتصال بدنه دائم

پتانسیومتر**(CO Potentiometer) CO**

این قطعه یک مقاومت متغیر است که بوسیله‌ی آن می‌توان مقدار غلظت سوخت را در خودروهای پیکان و پژو RD و خودروهای با ECU مدل SL96 تنظیم نمود. مقدار مقاومت در هر دور گردش ۵۰۰ اهم می‌باشد. با استفاده از دستگاه تست چهار گاز و تنظیم این پتانسیومتر گازهای خروجی از موتور را می‌توان در حد استاندارد تنظیم نمود. در خودروهای مجهز به سنسور اکسیژن این قطعه حذف شده است.

نکته مهم :

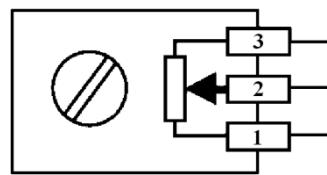
- در خودروهای با ECU مدل SL96 پتانسیومتر در داخل ECU تعییه شده است و این تنظیم توسط دستگاه عیب‌یاب و در منوی تنظیم سوخت این کار انجام می‌شود. برای تنظیم سوخت خودروهای با ECU مدل MM8P نیز این تنظیم توسط دستگاه عیب‌یاب انجام شده و پس از این کار مقدار آوانس جرقه را نیز روی صفر تنظیم می‌نماییم.

تعداد پایه: ۳

پایه ۱: اتصال منفی از ECU

پایه ۲: سیگنال خروجی

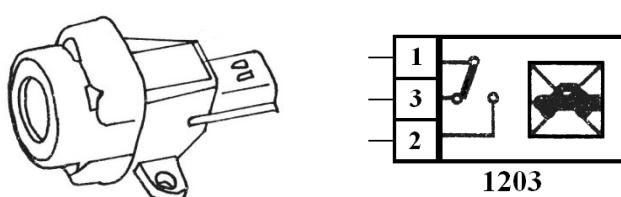
پایه ۳: تغذیه ۵ ولتی از ECU

(Inertia Switch)**سوئیچ اینرسی**

این سوئیچ یک کلید ایمنی بوده و وظیفه آن قطع کردن جریان ارسالی از رله دوبل به پمپ بنزین در هنگام تصادفات شدید و یا واژگونی خودرو بمنظور جلوگیری از آتش‌سوزی می‌باشد.

این کلید دارای یک سوکت سه پایه می‌باشد. پایه یک آن متصل به رله دوبل و پایه ۳ متصل به پمپ بنزین است. اتصال بین این دو پایه توسط یک ساقمه که در نشیمنگاه خود نشسته است تأمین می‌گردد. در صورت وارد آمدن ضربه یا واژگونی خودرو این ساقمه از نشیمنگاه خود بلند شده و اتصال بین پایه یک و ۳ قطع می‌گردد. برای اتصال دوباره کافی است که دوباره آنرا فشار دهیم.

محل قرارگیری این قطعه در زیر درب موتور و جایی است که ارتعاشات کمتری بدان وارد گردد. و دارای روکش مشکی یا قرمز رنگ می‌باشد.

(Motor-Driven Throttle Valve)

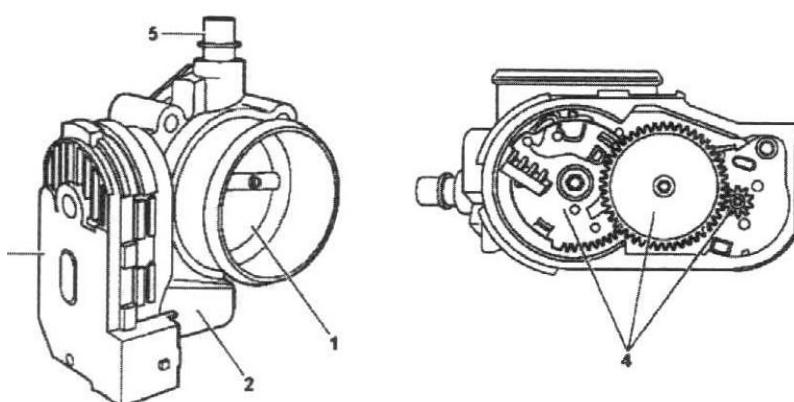
دريچه‌ي گاز موتوريزه

دريچه‌ي گاز موتوريزه در سистемهای جدید، به منظور کنترل بهتر و بهينه‌تر گشتاور توسط ECU، بكار گرفته می‌شود. در اين نوع دريچه‌ي گاز، مقدار باز شدن دريچه مستقيماً توسط كابل متصل به پدال گاز تعين نمي‌شود؛ در حقيقه سنسور وضعیت پدال گاز ميزان فشار اعمال شده توسط راننده را بصورت ولتاژ برای ECU ارسال می‌دارد سپس ECU با استفاده از مقدار اين ولتاژ و با در نظر داشتن سايير درخواستهای ارسالی از سوي ECU های ديگر مانند: گيربكس اتوماتيك، سистем ترمز ABS، سیستم تنظیم سرعت خودرو (Cruise Control)، سیستم کنترل الکترونیکی پایداری خودرو (ESP)، سیستم کولر، سیستم خنک کننده موتور و ... مقدار گشتاور درخواست شده را محاسبه نموده و به موتور دريچه‌ي گاز فرمان می‌دهد. در اين سیستم پولکی دريچه‌ي گاز توسط يك موتور DC که با فرمان ECU کنترل می‌شود، به حرکت در می‌آيد. در اين سیستم ديگر استپر موتور وجود نداشته و وظيفه آنرا مجموعه پولکی و موتور دريچه گاز با فرمان ECU انجام می‌دهد. در اين سیستم يك پتانسيومتر دوبيل روی محور دريچه‌ي گاز نصب گردیده است و در هر لحظه موقعیت دريچه‌ي گاز را به ECU گزارش می‌دهد.

ECU برای کنترل موادر زیر به اين موتور فرمان می‌دهد:

- ۱- کنترل دور موtor در تمام شرایط با درنظر گرفتن بار موtor، عمر موtor و مصرف کننده‌ها؛ مانند: هنگام استارت موtor و در زمان گرفتن بار اضافی از موtor مانند فعال ساختن کمپرسور کولر یا پمپ فرمان هیدروليک و ...
- ۲- تنظیم مخلوط hوا و سوخت در صورت نیاز به hوا اضافی (در شرایط وجود hوا سرد)
- ۳- بهبود برگشت به دور درجا

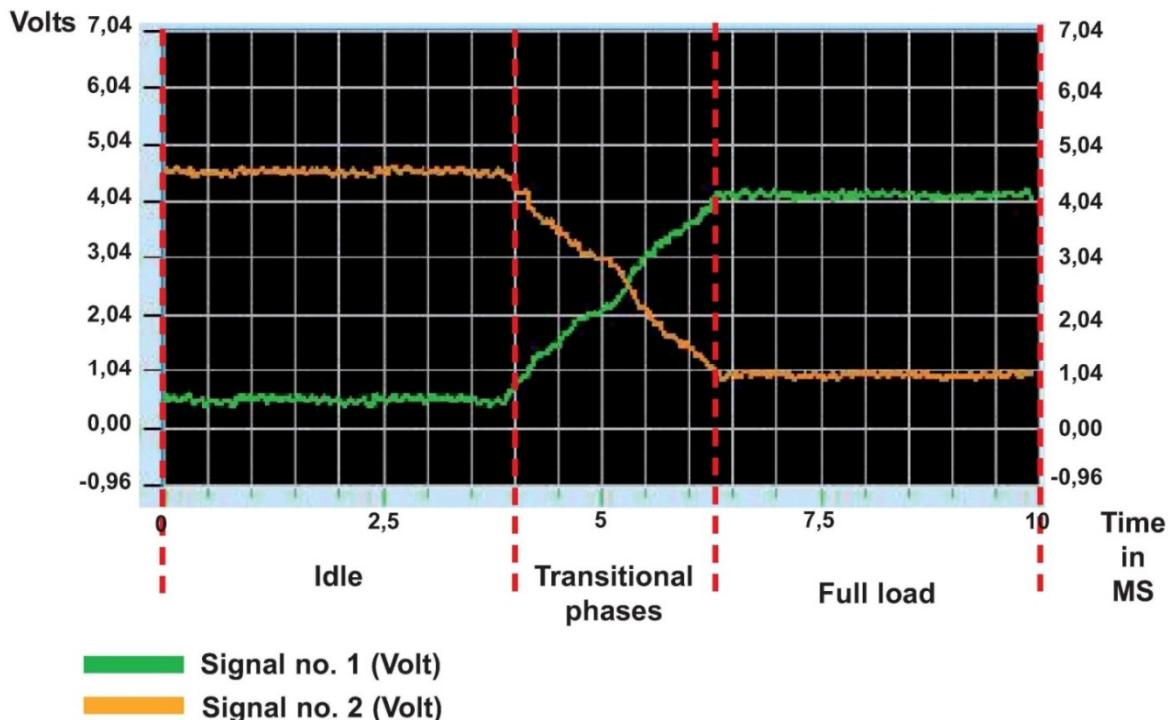
محل قرارگیری اين قطعه قبل از منيفولد hوا ورودی به موtor (بجای دريچه‌ي گاز مکانيکي) می‌باشد.

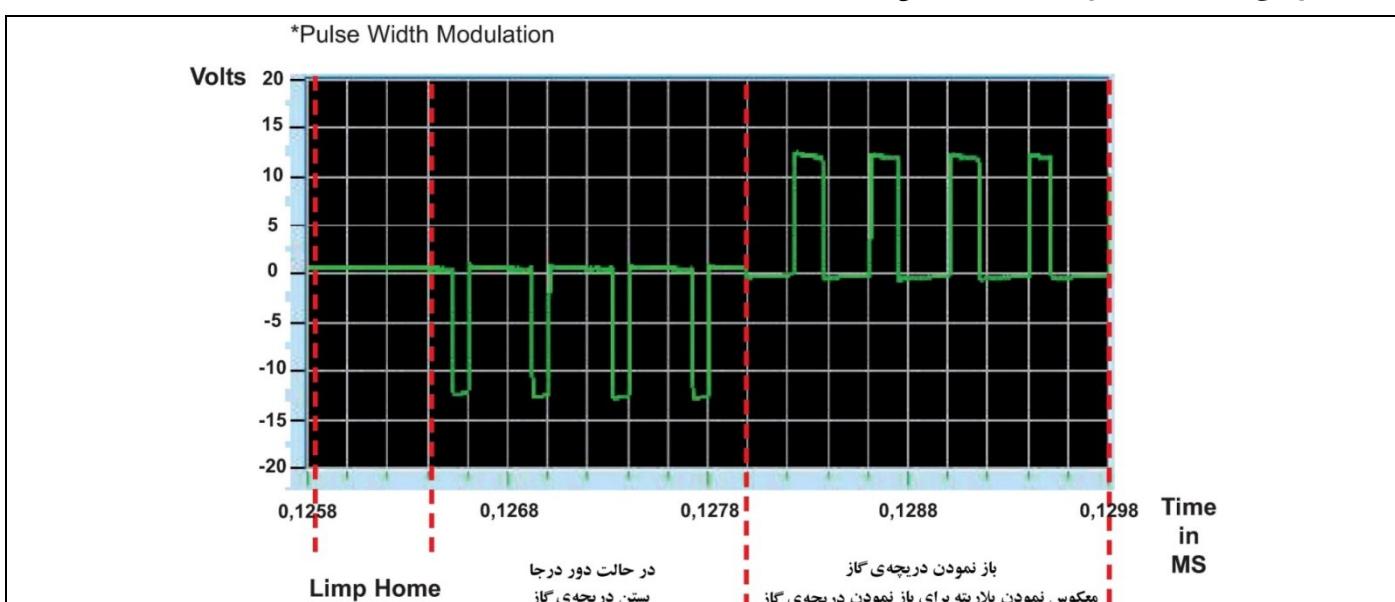
- ۱- پولکی دريچه گاز
- ۲- موتور دريچه گاز
- ۳- پتانسيومتر دريچه گاز (دو پيسه)
- ۴- چرخدندها
- ۵- بازيافت بخارات روغن و سوخت

در اين نوع دريچه‌ي گاز برای بالا بردن قabilite اعماد سیستم، پتانسيومتر دريچه گاز دارای دو پیست می‌باشد که بطور همزمان دو سیگنال مجزا را متناسب با مقدار باز شدن دريچه‌ي گاز به ECU می‌فرستد.

سيگنالهایی که توسط پتانسيومتر فراهم می‌شوند عکس يکديگر می‌باشند. يعني يكی از سیگنالها (S1) با باز شدن دريچه‌ي گاز از حدود ۰/۵ ولت در حالت دور درجا تا حدود ۴ ولت در حالت کاملا باز دريچه‌ي گاز افزايش و سیگنال دیگر (S2) از حدود ۴/۵ ولت در حالت دور درجا تا حدود ۱ ولت در حالت کاملا باز دريچه‌ي گاز کاهش می‌يابد. اين بدان دليل است که در صورت خراب شدن يكی از سیگنالها، ECU قادر به تشخيص سیگنال معیوب بوده و آنرا با روشن نمودن چراغ عيب‌ياب به اطلاع راننده برساند.

همچنین دریچه‌ی گاز در حالتی که پدال گاز آزاد باشد (حتی در حالت موتور خاموش) به مقدار تقریباً ۷ درجه باز است؛ این گشودگی توسط یک فر تامین می‌گردد. دلیل ایجاد این حالت این است که در صورتی که موتور دریچه گاز به هر دلیلی از کار بیافتد، دریچه گاز کاملاً بسته نماند و ECU با قرار گرفتن در وضعیت LIPM HOME قادر است تا موتور را کنترل نماید. باز بودن دریچه‌ی گاز به میزان ۷ درجه مطابق با حدود ۲۵۰۰ RPM موتور می‌باشد. ECU برای کنترل دور موتور در حالت دور درجا، با فرمان دادن به موتور دریچه گاز مقدار گشودگی آنرا به میزان ۲ درجه کاهش می‌دهد تا دور موتور در دور درجا را در مقدار حدود ۸۵۰ RPM ثبیت نماید (غلبه بر نیروی فنر). سیگنالی که ECU توسط آن به موتور دریچه‌ی گاز فرمان می‌دهد از نوع PWM می‌باشد. برای این که ECU بتواند موقعیت دریچه‌ی گاز را باز و بسته نماید جهت ولتاژ را معکوس نمودن پارهه‌ی برای باز نمودن دریچه‌ی گاز نماید. نمونه این سیگنال در شکل صفحه بعد آمده است.

نمونه سیگنال فرمان داده شده به موتور در حالت‌های دور درجا، باز نمودن دریچه‌ی گاز و LIMP HOME

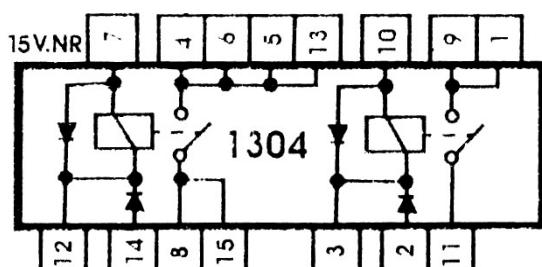
رله دوبل

رله‌ی دوبل از دو رله مجموعه تشکیل شده است. این دو رله از ECU موتور فرمان می‌گیرد. هر رله از یک سیم‌پیچ با هسته‌ی مغناطیسی و یک کنتاکت تشکیل شده است. با رسیدن جریان ضعیف به سیم‌پیچ، مغناطیس ایجاد شده در هسته‌ی آن کنتاکت را قطع یا وصل می‌کند. کنتاکت به یک جریان آمپر بالا وصل است که آنرا قطع یا وصل می‌کند. تغذیه ۱۲ ولت تقریباً تمامی مصرف کننده‌های ۱۲ ولتی از رله دوبل صورت می‌گیرد (مانند انژکتورها، کویل، شیربرقی کنیتر، المتهای گرمکن و ...).

محل نصب رله دوبل در محفظه موتور و زیر سینی فن می‌باشد.

نکته:

- در خودروهای مجهرز به شبکه CAN مانند پژو 206، رله دوبل در داخل جعبه فیوز BM34 تعبیه شده است و فرمان آن از طریق ECU موتور به BSI رسیده و BSI نیز به رله دوبل داخل جعبه فیوز BM34 فرمان می‌دهد.

پایه‌ی ۱ در حالت سوئیچ باز و موتور روشن تغذیه‌ی ECU را تامین می‌کند.

پایه‌های ۲ و ۸ و ۱۱ و ۱۵ همیشه ولتاژ ۱۲ ولت دارند.

پایه‌ی ۴ تغذیه‌ی انژکتورها را تامین می‌کند.

پایه‌ی ۵ تغذیه‌ی کویل را تامین می‌کند.

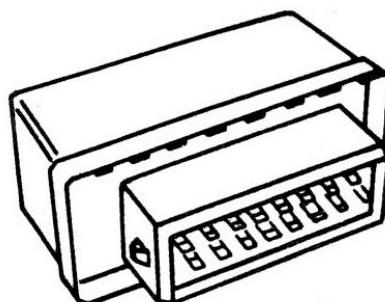
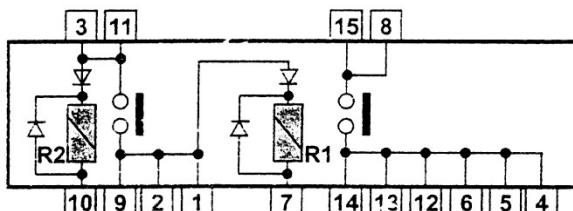
پایه‌ی ۶ تغذیه‌ی گرمکن دریچه‌ی گاز را تامین می‌کند.

پایه‌ی ۹ تغذیه‌ی شیربرقی تامین می‌کند.

پایه‌ی ۱۰ تغذیه‌ی ECU در حالت سوئیچ بسته را تامین می‌کند.

پایه‌ی ۱۳ برق پمپ بنزین را تامین می‌کند.

پایه‌ی ۱۴ در موقع باز بودن سوئیچ اصلی ولتاژ ۱۲ ولت دارد.

(Engine Diagnosis Warning Lamp or MIL)**لامپ عیب یابی**

وظیفه‌ی این لامپ اعلام وجود عیب در سیستم می‌باشد. در صورت بروز عیب در سیستم این لامپ توسط ECU روشن گردیده و راننده را آگاه می‌سازد.

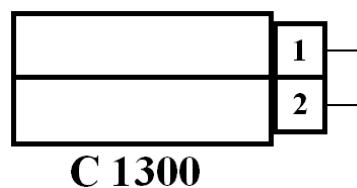
موارد روشن شدن چراغ عیب یاب بصورت زیر می‌باشد:

- ۱- در حالت نرمال هنگام استارت زدن موتور، چراغ به مدت چند ثانیه روشن شده و دوباره خاموش می‌شود.
- ۲- وجود عیب در سیستم در صورتی که خطر خرابی موتور، خطر امنیتی در سیستمهای ایمنی فعال مانند ABS و یا خطر بالا رفتن آلودگی تولیدی توسط موتور وجود داشته باشد. این لامپ توسط ECU روشن خواهد شد.
- در صورت خرابی سنسور اکسیژن، سنسور ضربه، کویلهای، انژکتورها، شیر برقی کنیستر و یا ECU وجود داشته باشد، چراغ اعلام عیب روشن خواهد شد.
- ۳- در صورت روشن شدن این چراغ بصورت چشمک زن عیب‌بسیار جدی بوده و نبایستی تا زمان رفع عیب با خودرو رانندگی نمود. بعنوان مثال در صورت ایجاد عیب Misfire این چراغ بصورت چشمک زن عیب را اعلام خواهد کرد.

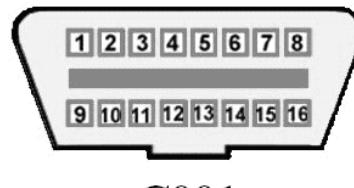
(Diagnostic Connector)**سوکت عیب یابی**

از این قطعه برای اتصال دستگاه عیب یاب به ECU استفاده می‌شود. در محصولات ایران خودرو دو نوع درگاه برای این منظور وجود دارد.

- ۱- اتصال ساده‌ی سریال که شامل یک سوکت دوپایه برای ارتباط سریال بین دستگاه عیب یاب و ECU می‌باشد.

- ۲- سوکت عیب یابی با استاندارد EOBD که یک سوکت ۱۶ پایه با استاندارد اروپا برای برقراری ارتباط با ECU از آن استفاده می‌گردد.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.